

REPUBLIKA

Rok XIII.

ŁÓDŹ, PIĄTEK, 28-GO LUTEGO 1936 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr 58

Pakt sowiecko-francuski ratyfikowany

30 burzliwej dyskusji, izba deputowanych uchwaliła ratyfikację znaczną większością głosów

Paryż, 27 lutego. (Pat) — Szóste skolei posiedzenie izby deputowanych, poświęcone dyskusji nad ratyfikacją paktu francusko-sowieckiego, rozpoczęło się w nieco żywym nastroju ze względu na przewidywany rychły koniec tej tak niezwykle, jak na francuskie zwyczaje parlamentarne, przewlekającej się dyskusji nad aktem dyplomatycznym, wiążącym Francję z obcym państwem.

Ponieważ ogólna dyskusja została już zamknięta, przewodniczący otworzył dyskusję nad art. 1, udzielając głosu deputowanemu, występującemu przeciwko paktowi. Deputowany Amidieu du Clos skorzystał z okazji, aby poddać jeszcze raz krytyce pakt, wywołując specjalnie wspomnienie zdrady bolszewików w odrębnym traktacie w Brześciu Litewskim.

Następnie, zgodnie ze zwyczajem parlamentu francuskiego, przystąpiono do składania oświadczeń w sprawie głosowania. Wystąpienie dep. Henriota (Federacja republikańska) wprowadziło od razu burzliwy element do obrad, ze względu na ostrą opozycję lewicy przeciwko osobie mówcy.

Henriot polemizował z min. Flandin, który w expose swoim podkreślił, iż pakt francusko-sowiecki jest paktem otwartym dla wszystkich, tymczasem

— ciągnął mówca — Polska zgłosiła zastrzeżenia, ustosunkowując się nieprzyjaźnie do tego paktu, w myśl którego musiałyby się zgodzić na przepu-

szczenie wojsk obcych przez swoje terytorjum.

Rumunja również ostatnio oficjalnie oświadczyła, że nie ma zamiaru przy-

Francja powiększa armię

Nowostworzone oddziały stacjonowane będą w Lotaryngji

Paryż, 27 lutego. (Pat) Redaktor naczelny „Le Jour” Bailby podaje informacje o projektowaniu stworzeniu nowej armii zawodowej, która by istniała obok obecnej armii zawodowej na zasadach poboru rekruta. Powstałaby ona przez trzykrotne lub czterokrotne powiększenie oraz zmotoryzowanie obecnej t. zw. gwardji lotnej

Trzymana byłaby w pogotowiu bojowym w Lotaryngji.

Publicysta twierdzi, że projekt utworzenia tej armii jest już daleko posunięty, a nawet, że był on przedmiotem rozmów z dwoma zagranicznymi ministrami, a mianowicie z premierem Hodżą i ks. Starhembergim, jak również z marszałkiem Tuchaczewskim.

znawać obcemu państwu prawa przemasz przez swoje terytorjum. Mówca kwestionuje następnie szczerłość zobowiązania Sowieców do niemieszania się w sprawy polityki wewnętrznej Francji, wskazując na działalność agentów sowieckich w Hiszpanji i na Węgrzech i przypominając sprawę aresztowanego emisariusza sowieckiego Eberleina.

W czasie składania oświadczenia przez dep. socjalistycznego Spinasse, do chodzi o incydentów między prawicą i lewicą, tak iż przewodniczący przerywa na krótko obrady.

W głosowaniu izba deputowanych ratyfikowała znaczną większością głosów francusko-sowiecki pakt wzajemnej pomocy.

GDYBY DOSZŁO DO WOJNY...

Francja zaniepokojona wypadkami w Tokio

Paryż, 27 lutego. (PAT) Tutejsze koła polityczne bacznie śledzą ostatnie wydarzenia w Tokio, które interpretowane są jako niepokojący objaw.

Wydarzenia te mogą pociągnąć za sobą duże następstwa polityczne. Próba zamachu stanu w Japonji budzi tem większe obawy, że może ona pociągnąć poważne konsekwencje dla dalszego rozwoju między ZSRR, a Japonją.

Kwestja ta zajmuje szczególnie uwagę kół parlamentarnych ze względu na

to, że w chwili obecnej izba kończy ratyfikację paktu francusko-sowieckiego. Temu zaniepokojeniu daje wyraz „Intransigeant”, podkreślając, iż w chwili, gdy izba ratyfikuje pakt francusko-sowiecki, należy zadać sobie pytanie, co nastąpiłoby w razie wybuchu zbrojnego konfliktu pomiędzy Z. S. R. R. a Japonją. W tekście paktu francusko-sowieckiego jest wprowadzicie wyjątki, iż Francję nie obchodzą wojny, jakie Rosja ewentualnie toczyć będzie poza Europą, niemniej jednak fakt ten może budzić pewne zaniepoko-

lenie. Mówiło się bowiem słusznie, czy niesłusznie, o tajnym układzie niemiecko-japońskim.

W razie, gdyby Rzesza zdecydowała się na skorzystanie z wojny sowiecko-japońskiej dla przeprowadzenia swych antykomunistycznych planów, Francja mogłaby być zmuszona do interwenjowania w wypadku, gdyby Niemcy zaatakowały Rosję w porozumieniu z Japonją. Tak więc ostatnie wydarzenia na Dalekim Wschodzie mogą mieć poważne następstwa.

Echa „incydentu leśnego” w sejmie

przed sądem marszałkowskim

Warszawa, 27 lutego. (B) Znane powiedzenie posła dr. Kozickiego o „świństwach i złodziejstwach, które dzieją się w lasach państwowych, ale o których mówić nie wolno” ma już swe dalsze echo.

Związek leśników atakuje mianowicie posła Kozickiego wszelkimi sposobami, listami kierowanymi do niego, artykułami w prasie, specjalnymi odezwaniami i t. p. domagając się sprecyzowania tych zarzutów.

Wobec tego dziś poseł Kozicki zwrócił się do marszałka sejmu Stanisława Cara z prośbą o rozpatrzenie całej tej sprawy przez sąd marszałkowski.

Propaganda hitlerowska w Palestynie

Jerozolima, 27 lutego.

W różnych miejscowościach, zamieszkałych przez ludność niemiecką, donoszą o wzmożonej ostatnio akcji narodowo-socjalistycznej. Szczególnie w Haifie odbywają się liczne wiece i rozpowszechniane są ulotki o treści hitlerowskiej. Całą akcją kierują emisariusze ministerstwa propagandy Goebbelsa.

Dzisiejsza prasa stwierdza, że w akcji tej uczestniczą nawet urzędnicy administracji palestyńskiej.

Epidemia cholery w Sjamie

Singapore, 27 lutego.

(Pat) Szerząca się w Sjamie epidemia cholery pochłania codziennie setki ofiar. Wszystkie samoloty przybywające do Singapora w Bangkoku są starannie dezynfekowane. Te same ostrożności stosowane są wobec statków. Wszystkie osoby wyjeżdżające z Bangkoku do Europy, Indji lub Australji podlegają przed wyjazdem szczepieniu.

Czy będzie zawarty pakt morski i powietrzny między Anglią, Francją i Niemcami?

Londyn, 27 lutego.

(PAT) „Star” w uwagach na temat konferencji morskiej twierdzi, że Mussolini postanowił stosować wobec konferencji metodę obstrukcji, dopóki sank-

cje nie zostaną cofnięte a flota brytyjska odwołana z morza Śródziemnego.

Wysunięte jednak przez delegację włoską zastrzeżenia nie mogą powstrzymać dalszego biegu konferencji, choć

prace tej uległy pewnej zwłoce aż do powrotu min. Edena z Genewy.

Po spotkaniu Edena z Flandinem możliwe jest, zdaniem „Star”, że dojdzie do wspólnego morskiego i powietrznego paktu angielsko-francusko-niemieckiego. Tego rodzaju pakt — twierdzi dziennik — stanowiłby rozwiązanie obecnych trudności, a pogląd ten podziela wielu zainteresowanych dyplomatów.

Włochy nie prowadzą rokowań, ani układów z żadnym z państw

Rzym, 27 lutego.

(PAT) W ministerstwie prasy i propagandy złożono dzisiaj następujące oświadczenie:

Mimo wielokrotnych zaprzeczeń lub wyjaśnień włoskich w prasie zagranicznej, nadal pisze się o układach i rokowaniach, toczących się jakoby pomiędzy Włochami a szeregiem państw, jak Niemcy, Polska, Austria i Węgry.

Wobec takiego stanu rzeczy stwier-

dzić należy ponownie, że doniesienia te nie odpowiadają prawdzie.

W chwili obecnej Włochy nie biorą żadnego udziału w rokowaniach, ani też nie przygotowują się do żadnych układów.

W Rzymie odbywają się natomiast rozmowy dyplomatyczne podobne do rozmów, jakie toczą się w innych stolicach europejskich.

Min. Beck u króla Leopolda

Program wizyty w Brukseli został ustalony

Warszawa, 27 lutego.

(B) Program podróży min. Becka do Brukseli został już ustalony w ogólnych zarysach. Min. Beck przybędzie do Brukseli 2 marca r. b. i zabawi tam cztery dni. W pierwszym dniu pobytu min. Becka nastąpi podpisanie polsko-belgijskiego układu handlowego. W tym celu wyjeżdże również z min. Beckiem radca e-

konomiczny ministerstwa spraw zagranicznych Wszelaki.

W trzecim dniu pobytu przewidziana jest audycja min. Becka u króla Leopolda, oraz przyjęcie przedstawicieli prasy belgijskiej przez min. Becka. Po ztem program przewiduje konferencję z przedstawicielami rządu belgijskiego i wizytę. W dniu 5 marca r. b. nastąpi wyjazd min. Becka do Warszawy.

Najbliższe posiedzenie rady ministrów

Warszawa, 27 lutego.

(B) Najbliższe posiedzenie rady ministrów odbędzie się w sobotę 29 b. m. Na porządku dziennym znajduje się m. in. projekt ustawy o obligacjach, o państwowej szkole morskiej w Gdyni, o nowelizacji prawa górniczego i prawa budowlanego i projekt ustawy o wyścigach konnych.

Dyskusja o uboju rytualnym

w klubie sprawozdawców sejmowych. — Przedstawiciel rządu oświadczył, że zakaz uboju rytualnego nie da korzyści gospodarczych

Warszawa, 27 lutego.

(B) W związku z coraz większym zainteresowaniem opinii publicznej ubojem rytualnym, a to w związku z projektem ustawy zgłoszonym do sejmiku przez posłankę Prystorową, odbyła się dziś wieczorem w klubie sprawozdawców parlamentarnych w sejmie wielka konferencja prasowa z udziałem szefa biura prasowego prezydium rady ministrów p. Łączkowskiego, oraz przedstawicieli zwolenników i przeciwników uboju rytualnego.

Naczelnik Łączkowski oświadczył na wstępie, że rząd nie sprecyzował dotąd jeszcze swego stanowiska w sprawie uboju, a uczyni to w niedługim czasie, narazie jednak w tonie rządu w stosunku do tego zagadnienia nie ma jeszcze jednomyślności. Konferencja dzisiejsza miała na celu zapoznanie przedstawicieli prasy z całokształtem argumentów wysuwanych przez jedną i drugą stronę.

Ze strony zwolenników skasowania uboju rytualnego wystąpił znany ekonomista dr. Fabierkiewicz i naczelnik Wojtyna. Obszerna argumentacja obu ekonomistów da się streścić w tem, że ich zdaniem ubój rytualny wypacza organizację i strukturę handlu bydłem oraz obciąża mięso dodatkowymi opłatami, z których wpływy wynoszące po dobowo do 13 milj. zł. stanowią główne źródło dochodów gmin wyznaniowych żydowskich i składane są przez całą ludność, nie tylko przez ludność żydowską.

Ponadto wysuwane są zarzuty głoszące, że handel bydłem rogatym znajduje się wyłącznie w rękach żydowskich, przyczyniając się do ich skartelizacji, a wszelka wolna konkurencja jest niemożliwa.

Ze strony zwolenników utrzymania uboju rytualnego występował p. Bornstein, dyrektor biura ekonomicznego przy żydowskiej centrali kas bezprocentowych i inż. Seideman, dyrektor centrali związku kupców.

Obaj ci referenci dowodzili w obszernych referatach, że zniesienie uboju rytualnego nie tylko nie ułatwi wyeliminowania hurtowników z handlu mięsem, ale zderzają się całkowicie z handlem mięsem. Detalista-rzeźnik nigdy nie kupi żywej sztuki, bo nie zna się na towarze i nie zechce się narażać na ewentualne straty. P. Bornstein wykazał, że wpływy z opłat za ubój rytualny obciążają kilogram mięsa opłatą 1,6 grosza, ale dzięki temu, że ludność żydowska spożywa mięso jedynie z przednich części zwierząt, a oddaje jatkom chrześcijańskim lepsze części, tylne, ludność chrześcijańska płaci za mięso trefne o kilkadziesiąt groszy mniej, aniżeli ludność żydowska za mięso koszerne.

Zniesienie uboju rytualnego zmusi większość ludności żydowskiej do powstrzymania się od spożywania mięsa, co zmniejszyłoby konsumpcję mięsa co najmniej o 20 mil. kg. rocznie. Wzrost spożycia drobiu i ryb nie skompensowałby olbrzymich strat rolnictwa, a mianowicie hodowców bydła rogatego.

Wniosek posłanki Prystorowej w komisji sejmowej

Na posiedzenie zaproszono rzeczoznawców

Warszawa, 27 lutego.

(B) Wczoraj po południu zebrała się komisja administracyjno-samorządowa sejmiku i przydzieliła posłowi Duzińskiemu z Bydgoszczy członkowi prezydium Związku Izb Rolniczych referat znanego projektu ustawy o zniesieniu uboju rytualnego, zgłoszonego przez posłankę Janinę Prystorową. Równocześnie komisja zaprosiła w

charakterze rzeczoznawcy posła rabina Rubinsteina z Włna. Komisja zaprosiła również drugiego rzeczoznawcę z pośrednictwem przedstawicieli poglądów przeciwnych t. j. zwolenników skasowania uboju rytualnego. Ponadto komisja zaprosiła wnioskodawczynię posłankę Prystorową z głosem doradczym, gdyż posłanka Prystorowa do komisji administracyjno-samorządowej nie należy.

W końcu konferencji zabrał głos naczelnik Łączkowski, wypowiadając się w ten sposób, że pod względem wartości ekonomicznych wnioski posłanki Prystorowej zdaje się być całkowicie zdyskwalifikowane.

Nacz. Łączkowski uważa, że po wstrzymaniu się ludności żydowskiej od spożywania mięsa wołowego i cielęcego, zmniejszenie zbytu tego mięsa zmniejszy rentowność hodowli rolnej, co spowoduje również zmniejszenie się produkcji mleczarskiej.

Zdaniem nacz. Łączkowskiego zniesienie uboju rytualnego nie wykazuje korzyści gospodarczych. Strona druga tej sprawy jest niewspółmiernie mniejsza od strony prawno-wyznaniowej, a korzyści gospodarcze ze zniesienia uboju rytualnego mogą upatrywać tylko ci, którzy są zwolennikami organizacji rynku mięsnego o typie koncesjonowanym.

Członkowie Stron. Narodowego przed sądem

za udział w nielegalnym pochodzie i ekscyzy na uniwersytecie poznańskim

Chorzów, 27 lutego.

(Pat) — Jak już donosiliśmy, w ub. niedzielną grupę członków rozwiązanej Stronnictwa Narodowego, pochodzących

z powiatów tarnogórskiego, rybnickiego, pszczyńskiego, katowickiego i świętochłowskiego oraz Chorzowa usiłowała urządzić w Chorzowie demonstrację o-

raz nielegalny pochód. Policja udaremniła te usiłowania, zatrzymując przytem 47 osób.

Dziś w dyrekcji policji w Chorzowie odbyła się rozprawa karno administracyjna przeciwko 20 zatrzymanym. W wyniku rozprawy 17 oskarżonych skazano na 2 tyg. do 2 miesięcy bezwzględniego aresztu, a pozostałych trzech oskarżonych na grzywnę od 300 do 400 zł. z ewentualną zamianą na areszt od 3 do 4 tygodni.

Poznań, 27 lutego.

(Pat) Sąd grodzki w Poznaniu ogłosił dziś wyrok w procesie o zajścia antyżydowskie na uniwersytecie poznańskim. Oskarżeni: Waclaw Calka, Zygmunt Kornacki, St. Piątkowski i Kazimierz Jahłkowski skazani zostali na dwa tygodnie aresztu z zawieszeniem wykonania kary na przeciąg 3 lat. Piechocki został uniewinniony.

W drugim procesie Lech Duszyński skazany został na 2 tygodnie aresztu z zawieszeniem na 3 lata, Kazimierz Olejnik na 1 miesiąc aresztu bez zawieszenia. Oskarżona Irena Nierubiszewska została uniewinniona.

Fałszywe pogłoski o zamachu na Stalina

spowodowane przyjazdem chirurga szwedzkiego do Moskwy

Paryż, 27 lutego.

(Pat) — Agencja Hawasa donosi z Moskwy, że pogłoski o zamachu na Stalina pozbawione są wszelkich podstaw. Pogłoski te zostały najprawdopodobniej wywołane przez przyjazd do Moskwy szwedzkiego chirurga Olivecrony, który ma operować generalnego sekretarza

centralnego komitetu wykonawczego ZSRR Akałowa, który uległ ciężkiemu wypadkowi na ślizgawce.

Akałow, który był przedtem generalnym prokuratorem ZSRR, od czerwca 1935 r. objął po Jenukidzem sekretariat generalny partii.

Przybór wód w Kielecczyźnie

Kielce, 27 lutego.

(k) W ciągu ub. nocy poziom wód Wisły w kieleckim gwałtownie wzrastał. Rano, wskutek lekkiego przy-
mrozku, przypływ wód został w znacznej mierze zahamowany, tak, że nie zachodzi obawa powodzi.

Przy mostach oraz w miejscach

groźnych, w obawie spiętrzenia się lodów, zaprowadzono posterunki obserwacyjne oraz przygotowano, na wypadek ewentualnego alarmu, drużyny ratownicze, składające się z plutonu strażnicy pożarnych i członków przysposobienia wojskowego.

Zdarzenia i ludzie

Tajemnicza zbrodnia w Paryżu

Miłość i polityka w zbrodniczym uścisku

Paryż, w lutym.

Dnia 7 marca 1933 roku Germaine d' Anglemont, jedna z najpopularniejszych postaci eleganckiego świata paryskiego, wystrzelała z rewolweru zabiła w swoim mieszkaniu koło parku Monceau — Jana Causeret, prefekta Bouches-du-Rhone. Wylwowe osobistości daremnie starały się zatuszować tę sprawę. Po kilku dniach cały Paryż wiedział o zabójstwie. Rozpoczęły się debaty i dyskusje.

„Dramat zazdrości starzejacej się królowej miłości” — brzmiał akt oskarżenia. Nieumyślne zabójstwo przez nieostrożne obchodzenie się z rewolwerem, wzniesionym jako groźba podczas banalnej sceny zazdrości odpowiedziała obrona. Leon Daudet zaliczył tę aferę do detektywnych powieści. Henry Coston twierdził, że sympatyzująca z politycznymi kołami prawicy kurtyzana, jest „ofiara wolnomularzy”. Komunistyczna „Humanite” pisała, że mord ten należy uważać za jedną z tajemniczych historii szpiegowskich. W jednym punkcie tylko wszyscy się zgadzali, a mianowicie, że oskarżonej nie stanie się nic złego. Mieli rację: Germaine d' Anglemont otrzymała tylko rok więzienia z zaliczeniem więzienia śledczego.

W rzeczywistości wszystkie te przy-

puszczenia były uzasadnione, prawda jednak wyglądała zupełnie inaczej. Podczas procesu także bardzo ostrożnie i powierzchownie roztrząsano prawdziwe tło tej sprawy. Były powody do dyskrekcji: afera ta przedstawiała się nadzwyczaj romantycznie.

Germaine Huot, córka wczesnie zmarłej matki i tak zwanego „nieznanego”, w pewnych sferach paryskich jednak bardzo popularnego ojca, wychowana została w sierocińcu nabożnych sióstr St. Vincent-de-Paul. Rygor, który tam panował, nie odpowiadał jej. Mając 15 lat, Germaine uciekła i swoim sposobem zdobywała Paryż. Dzięki swym oszczędnościom mogła się elegancko ubrać. Wynajęła sobie pokój w dzielnicy Etoile, podając się za panią d' Anglemont (nazwisko to wyczytała z jakiejś powieści) i rzuciła się w wir nocnego życia. Znany paryski właściciel domu towarowego i jakiś holenderski milioner byli jej pierwszymi przyjaciółmi. W dwa lata później należała ona do najbardziej pożądanym kobiet Paryża. W lecie roku 1911 pół Europy mówiło o niej; miała wtedy wyjść za mąż za pewnego bawarskiego księcia i zostać szwagierką panującej królowej. Meble już były zakupione w Paryżu i wyeksportowane do Mnachjum. W ostatniej chwili król

Ludwik Bawarski powiedział swe „ve-to” i naręczony zastrzelił się w kilka tygodni później z rozpacz. Germaine tymczasem została kochanką jakiegoś znanego arystokraty rosyjskiego.

W salonach jej bywali najznakomitsi politycy, literaci i artyści. Po kilku miesiącach miejsce rosyjskiego arystokraty zajął poseł Camille Picard. Pewnego dnia przedstawił on swej ukochanej ówczesnego szefa gabinetu ministerstwa rolnictwa, Jana Causeret, który został jej następnym kochankiem.

Za pośrednictwem Causeret Germaine nawiązała wtedy, w ostatnich latach wojny, cenne stosunki, a dzięki swej deklaratywności znajomości paryskich kół zagranicznych, przydała się bardzo francuskiej służbie wywiadowczej. Dla tego doszło do nieporozumień między Picardem a Causeretem. Wreszcie obydwaj wycofali się, a Germaine została kochanką siostrzeńca byłego prezydenta ministrów Jugosławii, Pasicza.

Minęły jednak jej świetne czasy. Zaczęła się starzeć, lecz wpływowe stosunki pozostały. Może to właśnie skłoniło Jana Causeret w styczniu r. 1933 po dwunastu latach rozstania, do nawiązania znowu stosunków z Germaine. Causeret interesował się wtedy bardzo aferą Cassis. Towarzystwo przemysłowców chciało w Cassis założyć fabrykę cementu. Mieszkańcy sprzeciwiali się, gdyż nie chcieli, by zeszcpeciono krajobraz. Towarzystwo zwróciło się wtedy do Causereta, który tylko dzięki stosunkom swej dawnej przyjaciółki za-

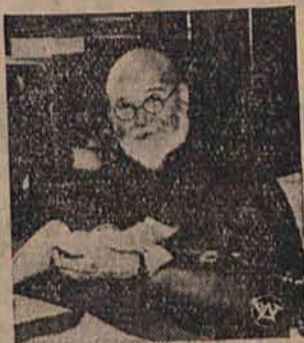
twił im tę sprawę. Fabryka cementu została wybudowana, między Germaine a Causeret doszło jednak do kłótni o podział prowizji, wypłaconej im przez przemysłowców.

Może i to nie spowodowałoby tragedji; może stosunki między kochankami zostałyby na nowo nawiązane, gdyby Jean Causeret nie był zmuszony wykończyć znowu Germaine. Ówczesny minister spraw wewnętrznych, Chaumets, naznaczył bowiem Causereta następcą prefekta policji, p. Chiappe. W ministerstwie jednak namyślano się jeszcze, czy zgodzić się na to, a oprócz tego obawiano się opozycji z prawej strony. Causeret wobec tego zwrócił się o pomoc do Germaine d' Anglemont, która zarówno w kołach ministerjalnych, jak i w kołach prawniczych miała duże stosunki. Przypuszczalnie Germaine odmówiła mu pomocy, naskutek czego doszło między nimi do scen. Kiedy Causeret zaczął Germaine grozić, zastrzeliła go.

Tak mniej więcej przedstawia się ta sprawa ze słów Germaine d' Anglemont i jej pokojówki. Nie można jednak było osiągnąć całkowitego wyjaśnienia afery. Po wyjściu z więzienia, Germaine d' Anglemont zmieniła swój tryb życia. Jej luksusowe mieszkanie koło parku Monceau sprzedane zostało na licytacji i wielka kurtyzana prowadzi teraz bardzo skromne życie. Ma tylko jedno życzenie: wydać kiedyś swoje pamiętniki. Na myśl o tem drży niejedna osobistość w Paryżu... E. K.

Rząd japoński pogodził się z powstańcami

Walki zostały zlikwidowane. — Powstańcy wrócili do koszar, ale rząd zobowiązał się zrealizować program radykalno-wojskowy

Zamordowany min. finansów Tahalsi

Pekin, 27 lutego.

(PAT) Według nadchodzących tu z Tokio wiadomości, rada ministrów działa pod przewodnictwem bar. Goto. Misję utworzenia nowego rządu otrzymał przewodniczący Izby panów książę Konoe, który usiłuje uzyskać po parcie b. ministra wojny gen. Araki. Mówią też o możliwości utworzenia rządu koalicyjnego pod przewodnictwem gen. Mazaki lub bar. Hiranuma.

Szanghaj, 27 lutego.

(AT) W kołach politycznych chińskich twierdzą, według Reutera, że prawdopodobnym następstwem zamachu stanu może być przyścisłe do władzy gabinetu wojskowego o tendencjach faszystowskich, przychylnie usposobionego do agresywnej polityki pan-azjatyckiej.

Głównym celem zamachu było usunięcie umiarkowanych członków gabinetu.

Tworzenie nowego rządu

Tokio, 27 lutego.

(PAT) Agencja „Domei“ donosi: Gabinet wraz z pełniącymi obowiązki premiera ministrem spraw wewnętrznych Goto dzisiaj rano zgłosił dymisję.

Cesarz prosił jednakże wszystkich członków rządu, aby pozostali na swych stanowiskach do chwili utworzenia nowego gabinetu.

Wszyscy ministrowie spędzili noc w pałacu, gdzie odbywały się długotrwałe narady, w których wzięli udział liczni japońscy mężowie stanu wraz z ks. Kiyura i baronem Ikki.

Ks. Asaka, ks. Higaszikuni, generałowie Araki, Mazaki, Hajaszi oraz inni członkowie rady wojennej obradowali do rana, opracowując plan, mający na celu zlikwidowanie obecnej sytuacji.

Admirał Kandzi Kato konferował z członkami rady wojennej w sprawie uformowania nowego gabinetu.

Cesarz wrócił się do najstarszego japońskiego męża stanu ks. Saiondzi, prosząc go o opinię w sprawie utworzenia nowego rządu.

Ochrona przed ucieczką kapitałów

Berlin, 27 lutego.

(PAT) Ambasada japońska w Berlinie podaje, że w Tokio panuje zupełny spokój. Cudzoziemcom z żadnej strony nie zagraża niebezpieczeństwo.

Obowiązująca ustawa o kontroli dewiz zapobiega ucieczce kapitałów i spekulacji walutowej.

Tokio, 27 lutego.

(PAT) Podczas wczorajszych zajęć niezwykłą odwagę wykazały dwie kobiety: Hr. Seito oraz hr. Makino.

Jak donosi Reuter, żona admirała Seito została ranna, kiedy usiłowała obronić swego męża przed napastnikami, którzy wtargnęli do jego rezydencji.

Hr. Makino broniła do ostatniej chwili dostępu do swych apartamentów, kiedy zamachowcy przybyli samochodem ciężarowym z Tokio, zaatakowali willę hr. Makino, położoną nad brzegiem morza.

Paryż, 27 lutego.
(Pat) — Ambasador japoński oświadczył przedstawicielom prasy, co następuje: Dziś wieczorem o godz. 20.30 (czas środkowo europejski) doszło do porozumienia pomiędzy władzami wojskowymi a oficerami - powstańcami. Oficerowie ci powrócą do koszar. Ewakuacja zajętych przez powstańców budynków rządowych już rozpoczęła się.

Młodzi oficerowie - powstańcy działali — oświadcza ambasador — wyłącznie kierując się względami polityki wewnętrznej, kwestie polityki zagranicznej zarówno stosunków japońsko-chińskich, jak japońsko - sowieckich nie odgrywały w tym ruchu roli decydującej.

Gen. Kaszii zawiadomił, że w Tokio panuje spokój i że stan oblężenia jest nadal utrzymany.

Narady w pałacu mikada W Tokio panuje już spokój

Tokio, 27 lutego.

(Pat) — Agencja Domei donosi: książę Cziczibu i ks. Takamatsu — młodszy bracia mikada, ks. Asaka i ks. Higaszikuni i marszałek książę Naszimoto zebrał się w pałacu mikada na konferencję. — Ks. Cziczibu powrócił do Tokio wczoraj wieczorem z Hirosaki.

Bieg życia w stolicy jest normalny, teatry są czynne. Kordony wojska, które strzegły gmachów publicznych dziś, zrana odwołano i otworzono dla ruchu publicznego dzielnicę, wczoraj zamkniętą.

Komendant wojskowy stolicy ogłosił, iż przybywają posiłki zbrojne z pobliskich miast dla wzmocnienia garnizonu. Zmian w sytuacji w Tokio niema, w głównej komendzie policji.

Uгода z powstańcami

Tokio, 27 lutego.

(Pat) — Po rozmowie w klubie wojskowym z trzema generałami członkami najwyższej rady wojennej, przywódcy powstańców wrócili do swojej kwatery głównej.

Tam odbyła się narada, po której odbyło się ponownie spotkanie generałów z przywódcami rewolty, tym razem w głównej komendzie policji.

Przywódcy powstańców oświadczyli gotowość do poddania się jutro o godz. 8-ej zrana.

Zapowiedź nowego zamachu?

London, 27 lutego.

(Pat) — Agencja Reutera donosi z Dajrenu:

Krają tu pogłoski, że sytuacja w Japonii bynajmniej przez rząd nie została opanowana i że „patrioci“ wojskowi zdecydowali się dokonać zamachu na innych ministrów i mężów stanu, figurujących na ich liście.

Wynik korzystny dla armji!

Najwyższa rada wojenna debatuje w pałacu cesarskim

TOKIO, 27 lutego. (PAT).

Najwyższa rada wojenna zebrała się o godz. 10.30 rano w pałacu cesarskim.

W kołach politycznych, jak donosi Havas, przewidują, iż pomimo niepowodzenia zamachu,

WYNIK ZAJŚĆ BĘDZIE KORZYSTNY DLA ARMJI.

Przypuszczają, iż ogłoszenie stanu wojennego pozwoli armji otrzymać realizację dwóch postulatów: Po pierwsze — utworzenie gabinetu zjednoczenia narodowego oraz po drugie — kontroli opinii publicznej.

Marynarka przeciw powstańcom Rząd obraduje pod osłoną gwardji cesarskiej

Tokio, 27 lutego.

(PAT) Od chwili zamordowania premiera Okada zabójcy pozostawali w jego mieszkaniu. Nie czyniono nic, aby ich stamtąd usunąć, jedynie gmach otoczono kordonem wojska.

Inna grupa powstańców zajmowała gmach ministerstwa spraw wewnętrznych.

Dziś jednak minister spraw wewnętrznych wezwał urzędników, aby wrócili do pracy. Urzędnicy nie zastali już w gmachu powstańców. Przez całą noc padał dziś gęsty śnieg. Liczne placówki

wojskowe rozstawione przy gmachach rządowych i dookoła pałacu cesarskiego, sprawiły dziś nad ranem wrażenie posągów ze śniegu. Do miasta przybyły nowe wojska z prowincji. Gęste patrole krążą po wszystkich ulicach.

Warunki układów z powstańcami nie są dotychczas wiadome. Jak mówią, młodzi oficerowie - powstańcy zgadzają się, aby na czele gabinetu stanął ks. Konoe lub gen. Mazaki. Jednakże stronnicy zamordowanego adm. Okada przeciwstawiają się tym propozycjom i wysuwają kandydaturę admirała Jama-

noto. Jeden z admirałów zwrócił się do dowódców armji z zawiadomieniem, że marynarka domaga się pacyfikacji, jest niezadowolona z pobłażliwości w stosunku do powstańców i pełna oburzenia z powodu zamordowania przez młodych oficerów trzech b. ministrów marynarki admirała Saito, Suzuki i Okada. Rząd pod przewodnictwem bar. Goto urządza naradę w gmachu ministerstwa dworu pod osłoną gwardji cesarskiej.

Zwycięstwo powstańców grozi wybuchem wojny

San Francisco, 27 lutego.

(PAT) Generał chiński Fang-Czenou, który bronił Szanghaju w r. 1932, oświadczył w rozmowie z dziennikarzami, iż militariści japońscy ZAGRAŻAJĄ NIETYLKO POKOJOWI NA DALEKIM WSCHODZIE, ALE I NA CAŁYM ŚWIECIE.

Paryż, 27 lutego.

(PAT) Prasa dzisiejsza obawia się komplikacji w związku z wypadkami tokijskimi.

„Le Journal“ pisze: Być może rządowi japońskiemu uda się szybko stłumić powstanie, ale poważna choroba Japonji będzie trudniejsza do uleczenia.

„Petit Journal“ przewiduje w razie zwycięstwa powstańców okres poważnych niepokojów w Japonji oraz niebezpieczeństwo agresywnej polityki zewnętrznej w Azji.

„Excelsior“ pisze: Możliwym jest, iż tajne stowarzyszenia wojskowe postanowiły usunąć z życia politycznego Japo-

nji jednostki o tendencjach liberalnych, które ujawniły się podczas rokowań sowiecko - japońskich. Jeżeli tak jest istotnie, wypadki te mogą mieć trudne do przewidzenia reperkusje, o ile chodzi o dalsze stosunki pomiędzy Japonją a Związkiem Sowieckim.

„L'Ouvre“ w razie powodzenia ekstremistów przewiduje wzrost agresywności japońskiej na kontynencie azjatyckim.

Zamordowany premier Okada.

London, 27 lutego.

(PAT) Agencja Reutera donosi z Dajrenu, że według informacji pochodzących z Tokio, stan zdrowia wielkiego szambelana admirała Suzuki uległ pogorszeniu.

Wychodzące w Mandżukuo dzienniki japońskie, które wyrażają poglądy armji kwantuńskiej, oświadcza, że reformy w Japonji będą być może, niezbędne, lecz że rewolucja w tym kraju nie wybuchnie nigdy. Dzienniki podkreślają, że Japonja jest zawsze ściśle zjednoczona gdy chodzi o niebezpieczeństwo zzewnątrz.

Opinia angielska

London, 27 lutego.

(PAT) Wydarzenia japońskie w najwyższym stopniu zajmują prasę angielską, która poświęca prawie wszystkie swoje szpalty tym wypadkom.

W licznych artykułach dzienniki angielskie ostro potępiają nieodpowiedzialne wystąpienia młodych wojskowych, które doprowadziły do zamordowania szeregu najbardziej zasłużonych mężów stanu.

Dzienniki dają wyraz uczuciu ulgi, że sytuacja została opanowana i spodziewają się, że popelniona zbrodnia spowoduje skuteczne zarządzenia, usuwając raz nazawsze wpływy tych nieodpowiedzialnych elementów wojskowych na losy państwa.

Podłożem zamachu było, według przekonania prasy angielskiej, rozczarowanie biegiem kampanji w Mongolji. Dzienniki angielskie wyrażają przekonanie, że obecnie koła wojskowe po nieudanej i tak powszechnie potępionej próbie przewrotu będą wleceć pchały ku skrajnej polityce w Mongolji, co mogło być doprowadzić do wybuchu konfliktu sowiecko-japońskiego.

Państwo jest dobrem wszystkich obywateli

Wicemarszałek Miedziński o nacjonalizmie pozytywnym i nacjonalizmie wojującym. — Rozbrojenie Polski oznaczałoby wojnę. — Cierpkie słowa pod adresem „Lewiatana“

Sejm uchwalił budżet i ustawę skarbową

Warszawa, 27 lutego.

(PAT). W dniu dzisiejszym sejm zakończył prace nad budżetem na rok 1936/37 przez przyjęcie preliminarza i ustawy skarbowej.

Przed porządkiem dziennym złożył oświadczenie w sprawie osobistej poseł Suchorzewski, który odczytał list, otrzymany od sen. Radziwiła w sprawie przemówienia pos. Suchorzewskiego, dotyczącego zaległości podatkowej ordynacji. Następnie przystąpiono do porządku dziennego, t. j. do trzeciego czytania ustawy skarbowej wraz z preliminarzem.

Referent generalny pos. Miedziński na wstępie zaznaczył, że państwo nasze, mimo trwających od kilku lat usiłowań, pozostawało w tyle za rosnącym w coraz szybszym tempie spadkiem wpływów skarbowych, związanych ze spadkiem dochodu narodowego.

Wielkie potrzeby i nikłe możliwości

Momentem, od którego sejm rozpoczął prace w tej sesji, była konieczność głęboko sięgających poczynań, którą uznaliśmy, udzielając pełnomocnictw rządowi. Zarówno dyskusja w sprawie tych pełnomocnictw, jak i dyskusja nad budżetem, zmierzały do zanalizowania poszczególnych kroków i do syntezy. W metodzie naszej pracy obserwowaliśmy pewną trudność dość powszechną. Wszyscy doszliśmy do przekonania wraz z rządem, że w sytuacji, w jakiej kraj się znajduje, konieczne są wszechstronne, daleko idące zmiany, zmieniające obciążenia społeczne.

Ale mieliśmy też do czynienia z głosami, które mówiły, że tak jest rzeczywiście, to jest konieczne, potrzebne, tylko.. w tej czy owej dziedzinie nie można nic ruszyć. Mimo to wybraliśmy po zytywnie z tego zadania. Wysłuchaliśmy analizy i w uchwałach, czy to przy udzielaniu pełnomocnictw, czy przy przyjmowaniu budżetu dajemy wyraz drugiej części naszej pracy — syntezie.

Omawiając sprawy budżetowe, zawsze wchodzimy w rozterkę tej wiecznej dysproporcji, która wyraża się w tem, że budżet jest zawsze tamaty i zaduży. Szczególnie w Polsce ta dysproporcja ma ogromną rozpiętość, albowiem potrzeby naszego państwa we wszystkich dziedzinach są olbrzymie. Czy spojrzymy na sprawy oświaty czy na sprawy komunikacji, czy sprawy inwestycji, wszędzie widzimy olbrzymi rozmiar potrzeb i przynajmniej małość środków, które kraj w tej chwili wydobyć z siebie może.

Silne państwo gwarancją pokoju

W sprawie obrony państwa izba dała swój wyraz zgodny z opinią całego społeczeństwa. Wymowa faktów działających się na świecie, wysiłki czynione przez inne państwa i narody w dziedzinie zbrojeń, stawiają nas w sytuacji takiej, gdzie na logikę i rozum biorąc powinniśmy jeszcze zwiększyć ten wysiłek, albowiem inaczej relatywnie pozostaniemy w tyle.

Nie chodzi tu tylko o rację stanu państwa polskiego. W sytuacji obecnej w Europie silne Państwo Polskie jest niewątpliwie wkładem na dobro pokoju powszechnego. Jest rzeczą dla każdego oczywistą, że rozbrojenie Polski oznaczałoby nazajutrz wojnę. Dlatego należy na dobro Polski zapisać, że nasz ciężki wysiłek jest nie tylko egoistyczny, lecz jest wysiłkiem ku dobru powszechnemu świata.

Do spraw obrony, tak samo należy zaliczyć pracę naszej dyplomacji. Praca

ta odpowiada woli społeczeństwa przedewszystkiem przez to, że dąży do pokoju. Społeczeństwo i rząd w tej sprawie muszą być i są jednomyślnie.

Jeśli chodzi o rząd, należy zwrócić uwagę na nowy zakres jego pracy w porównaniu z latami ostatnimi. Był sze reg lat, kiedy właściwie rząd administrował bieżącymi sprawami państwa. Elementy wielkiej polityki, wielkiej gry narodów, wybranie wśród nich miejsca i głosu dla Polski leżały w rękach Marszałka Piłsudskiego. Dziś na rząd Rzeczypospolitej spadają wszystkie obowiązki nie tylko prowadzenia bieżących spraw państwa, ale i wnikliwego obserwowania linii wielkiej polityki.

Jeśli mowa o sile państwa, to poza sprawami zwanymi z budżetem ministerstwa spraw wojskowych i siłą zbrojną, na siłę państwa składa się również

jego spójność wewnętrzną, dobra organizacja, stabilizacja stosunków w niem panujących. Elementem siły obronnej państwa jest zatem jego polityka wewnętrzna, a także rzeczy związane ze sprawami gospodarczymi oraz wszystkie zjawiska zagrażające o zagrożenie sprawiedliwości społecznej.

Rzeczpospolita Polska jest państwem o konstrukcji znacznie trudniejszej niż widzimy u niejednego z państw europejskich, państwem o złożonym składzie narodowościowym. W państwie tem **narod polski ma swoje miejsce i swoją rolę.** Wynika ona z naturalnych warunków i nie potrzeba na to żadnych specjalnych przywilejów.

Jeżeli chodzi o inne narodowości w granicach Polski to historycznie biorąc nie może nam nikt zarzucić, aby Państwo Polskie wobec kogokolwiek odgrywało rolę zaborcy. Zasadą pracy państwowej dla nas, którzy sami jesteśmy przepojeni głębokim instynktem narodowym jest zrozumienie poczucia narodowego u innych i celem naszej polityki państwowej powinno być to, **ażby wszyscy obywatele naszego państwa nabrali tego przekonania, że w ramach tego państwa dzieje im się lepiej niżby działało się im gdziekolwiek indziej i w innych warunkach, że w ramach Rzeczypospolitej znajdują możliwości rozwoju dla tych spraw i interesów, które z interesem narodu polskiego, jako odpowiedzialnego za to państwo, nie kolidują.**

Większość tej izby faktami udowodniła, jaki jest jej stosunek do sprawy narodu, ich wolności i niepodległości.

Te rzeczy pisane faktami a niejednokrotnie krwią są zawsze silniejsze niż wszystko to, co jest pisane farbą drukarską.

Nacjonalizm pozytywny..

Mówiąc niejednokrotnie i z tej trybuny i z trybuny sejmowej o nacjonalizmie, referent dodawał zawsze przymiotnik „pozytywny“. Nacjonalizm pozytywny nie polega na wywyższaniu siebie nad innych, lecz na przekonaniu, że je-

steśmy conajmniej tyle warci, co inni. I naszym dążeniem jest, żebyśmy dorównali najlepszym. W państwie niepodległym najwyższy poziom nacjonalistów dąży do tego, żeby to państwo było mocne, sprawiedliwe, powszechnie szanowane, budzące przywiązanie swych obywateli a szacunek u obcych. Tak jak był rozdźwięk w poprzednim okresie między słowami i faktami i ci co nazywali siebie narodowcami godzili się jako z faktem dokonany i nieodwracalnym z utratą niepodległości i odsadzali od nazwy narodowców tych, którzy się na nią nie godzili, tak i teraz są pewne rozpięcia między słowami i faktami.

Jedynie ci, którzy budowali Wielką Polskę od potężnego wysiłku żołnierskiego poczawszy aż do wyznaczenia jej należnego miejsca wśród narodów odpowiadają pojęciu Wielkiej Polski. Nie ci, którzy starali się, żeby Polska dogadzała wszystkim jeżeli chodzi o sprawy zewnętrzne, i którzy wiecznie pikali że są gnębieni we własnym państwie, gdy chodziło o spraw wewnętrzne. To rozminięcie się słów i faktów trwa nadal w sposób dramatyczny.

...nacjonalizm oparty na dynamicie

Ustrój Polski nadany jej obecnie różni się od ustrojów autorytatywnych innych państw. Jest jednolitość jeżeli chodzi o poszczególne organy państwa, o konstrukcję izb parlamentarnych i rządu. Kontrola parlamentu nad rządem została postawiona w ramach krytyki rzeczowej i nie tylko ci, którzy wzięli odpowiedzialność za rząd państwem mają prawo krytyki, ale ci, którzy się od tej odpowiedzialności uchylają mają swobodę krytyki w swoich organach prasowych i na zgromadzeniach W. Polsce nikt nie podlega represji za jakąkolwiek bądź ideologię. Nie można nam, którzy zdaliśmy egzamin — mówi wicemarszałek Miedziński — że jesteśmy pozytywnymi nacjonalistami stawiać zarzut, że jakąś ideologię narodową zwalczamy represją. Ale czy można zaliczyć, do dziedziny ideologii rzeczy, które kolportowane są szeroko w pismach i ulotkach organizacji, mających usta pełne słów o wielkości narodu polskiego.

Taka akcja nie jest ideologią w stosunku do akcji, opartej na browningu i dynamicie. Rząd ma obowiązek stosować te środki, które mu prawo w ręce daje.

Fakty te stwierdzają, że są czynniki, które tę broń i amunicję potrafią puszczać w ruch i doprowadzać do walki z ustrojem siłą a nie ideologią. Jest to pozornie związane z akcją, tak trudną do rozwiązania w Polsce — z akcją antysemitką, jedną z najtrudniejszych w Polsce. Mówca podtrzymuje dotychczasową swoją ofertę, że jeżeli ktoś znajdzie sposób rozwiązania sprawy żydowskiej w Polsce, to piłsudczycy, jako

Posłowie w obronie emerytów

Rząd powoła komisję, która zbada zagadnienie emerytur

Warszawa, 27 lutego.

(B) Komisja budżetowa sejmowa zajęła się dziś wieczorem wnioskami posłów Pochmarskiego, ks. Lubelskiego i Hofmana, występujących w obronie emerytów i zmierzających do przywrócenia dawnego stanu, który w dziedzinie emerytur obowiązywał przed ostatnimi nowelizującymi przepisami Prezydenta R. P.

Z oświadczenia przedstawiciela rza-

du wiceministra skarbu Lechnickiego wynika, że rząd nie może pójść po linii żądań wymienionych posłów. Przyczyna tego jest stan finansowy państwa.

P. Lechnicki zapowiedział natomiast że zagadnienie emerytur zarówno pochodzących z państw zaborczych, jak i emerytur polskich zostanie szczegółowo zbadane przez specjalną komisję i wówczas rząd zwróci się do sejmku o ostateczne uregulowanie tej sprawy.

starzy realizatorzy ten projekt zrealizują. Jednak w tych pismach i ulotkach nigdy programu nie było, a w wyniku rozruchów na tle antysemitkiem polski policjant i polski chłop idą do szpitala albo gryzą ziemię. (Okłaski).

Sprawy społeczne i gospodarcze mają związek ścisły z wewnętrzną - polityczną, z tem co nazywamy łącznie siłą państwa. Czynnikiem siły państwa jest też niewątpliwie stosunek działających się w niem spraw do zagadnienia sprawiedliwości społecznej. Dlatego mówi się dzisiaj o przebudowie ustroju rolnego nie tylko z punktu widzenia milionów ha, milionów złotych i milionów głów ludzkich, ale z punktu widzenia poczucia sprawiedliwości, szczególnie zaostrego w chwili obecnej wobec niemożności odpływu ze wsi rąk robotniczych. Ta sprawa wpływa wydatnie na moment, który nazywamy siłą obrony państwa. (Okłaski).

„Lewiatan“ i „wieloryb“

W dalszym ciągu swego przemówienia referent generalny polemizował z wywodami posła Wierzbickiego. „Lewiatan“, praocięć „wieloryba“, mówi potężnie ilekroć chodzi o zagadnienie rentowności, ale gdy chodzi o inicjatywę prywatną, jaką „Lewiatan“ wykazał, to okazuje się, że to mała szprotką a nie wieloryb.

P. Wierzbicki zażartował z tego, że każdy minister przemysłu i handlu zabiera się do zniżki cen i nic z tego nie wychodzi. To są żarty, które nie trafiają na usmiech w społeczeństwie, bo społeczeństwo jest głodne i oburza się.

Posł Wierzbicki w jednym zawinił, mianowicie okazał się największym i najskrajniejszym etatystą, albowiem z jego przemówień wynika, że ma pretensje do rządu o to, że rząd nie stworzył inicjatywy prywatnej, że rząd nie proteguje inicjatywy prywatnej.

To jest sprzeczne z samem pojęciem słowa inicjatywa. Przerosty państwowe i tym podobne są szkodliwe, ale jest ich doprawdy nie tak dużo, aby „wieloryb“ miał na wyłomaczenie, że dotychczas nie potrafiły inicjatywą prywatną nic zrobić. Co się tyczy ubezpieczeń to niewątpliwie są one rozbudowane według przesadnej tendencji, która idzie na to, by państwo wszystkim wszystko zabezpieczyło. To są przerosty, datujące się z okresu dobrej konjunktury.

Wicemarszałek Miedziński kończy swe przemówienie, apelując do izby, aby zechciała uchwalić ustawę skarbową wraz z preliminarzem budżetowym oraz rezolucjami w myśl uchwały komisji budżetowej.

Mowa referenta generalnego przerywana była w wielu miejscach żywym okłaskami, a po zakończeniu przemówienia rozległy się również huczne brawa.

Odpowiedź posła Wierzbickiego

W związku z wywodami referenta generalnego przemawiał jeszcze poseł Wierzbicki, który podkreślił, że przemysł troszczy się o to, aby zdobyć obstalunki i dać przez to pracę robotnikom. Jeśli chodzi o zarzut braku inicjatywy prywatnej, mówca zauważa, że cały przemysł zniszczony przez wojnę został odbudowany dzięki inicjatywie prywatnej. Mówca zakończył zapewnieniem, że tylko zbiorowym wysiłkiem wszystkich odbudowane być może życie gospodarcze Polski.

Referent generalny głosi już nie zabierał, natomiast przemówił jeszcze dla wyjaśnienia poseł Żeligowski, noczem ustawę skarbową wraz z preliminarzem budżetowym przyjęto en bloc.

(Dalszy ciąg na str. 9-ej).

Prywatna stacja radiowa w Łodzi

nadaje swoje audycje w godzinach wieczornych.—„Speaker” opowiada dowcipy i usiłuje bawić radjosłuchaczy

Radjosłuchacze z okolicy ulic Mojszmerów, pisków i tupotów. Następuje nieszuki i Sienkiewicza są zdziwieni nad programową „rozkoszą”, jaką im od pewnego czasu zgotowuje tajemnicza stacja nadawcza w godzinach wieczornych.

„Program” tej stacji składa się z kilku płyt gramofonowych i szeregu okropnych dowcipów. Dla urozmaicenia audycja przeplatana jest pogwizdywaniem

i rozmówkami rozbawionych nadawców. „Speaker” zapewnia nas wreszcie „że już późno, że czas spać” — słyszymy szereg ziewnięć (autentyczne!) i znów fantastyczną zapowiedź: „Tu amatorska stacja itd.”.

Nikt nie miałby napewno nie przeciwko tego rodzaju zabawom, gdyby stacja była sterowana kryształem to znaczy, że długość jej fali byłaby niniejsza lub więcej umiejscowiona w odbiornikach. Lecz jest niestety inaczej. Stacja „siedzi” na pełnym zakresie fal ultrakrótkich i opanowała nawet cały zakres fal średnich i długich. Nawet przy wyłączeniu anteny „stacja” daje się we znaki.

Dowiadujemy się, że rozgłośnia Polskiego Radja zwróciła się do władz pocztowo — telegraficznych z prośbą unieszkodliwienia tego rodzaju wybrków w eterze.

Wycieczka inauguracyjna M.S. „Batory”

Gdynia — Ameryka. Linje Żeglugowe S. A. donosi, że odjazd wycieczki inauguracyjnej M/S „Batory” nastąpi z Triestu w dniu 21 kwietnia r. b., poczem nazajutrz statek zawinie do Dubrownika w Jugosławii na postój całodziennej. Przyjazd do Barcelony nastąpi w sobotę dnia 25 kwietnia r. b. zrana, skąd statek odpłynie wieczorem i kontynuować będzie dalszą drogę bez ziman via Casablanca — Funchal (Madera) — Lizbonę — Londyn i Kanał Kiloński do Gdyni.

Wycieczka cieszy się dużym powodzeniem, pozostaje jednak jeszcze pewna ilość wolnych miejsc.

Przejazd kolejowy odbędzie się specjalnie pocągami bezpośrednio z Katowic do Triestu. Odjazd z Katowic nastąpi w godzinach rannych w dniu 20 kwietnia r. b.

Drobne wiadomości

OBNIŻKA OPLAT W PROSEKTORJUM została postanowiona przez p. prez. Głazka na wniosek wydziału zdrowia publicznego. Za sekcję kliniczną opłaty wynoszą: 22 (daw. zł. 24), za rozbiór histopatologiczny zł. 10 (daw. zł. 15), za badanie preparatów bakteriologicznych zł. 2.50. Opłaty te wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia r. b. Od opłat tych zwolnieni są mieszkańcy Łodzi, którzy nabyli prawa ubogich.

Zmiana godzin urzędowania Inspekcji budowlanej wchodzi w życie z dniem 1 marca r. b. Od dnia tego inspektorzy budowlanej i referenci Inspekcji budowlanej Zarządu m. Łodzi przyjmować będą interesantów między godz. 11,30 do godz. 1-ej po poł.

22,287 BEZROBOTNYCH korzystało z zasiłków ustawowych Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Łodzi w okresie od 10 do 22-go lutego r. b. Wśród nich było 1,704 nowopracujących. W porównaniu z okresem poprzednim stan liczbowy pobierających zasiłki ustawowe zmniejszył się o 3.110 osób.

OBNIŻKA OPLAT ZA ANALIZY wejdzie w życie z dniem 1-go kwietnia roku bież. Od tego dnia Miejska Pracownia Bakteriologiczna w Łodzi pobierać będzie za analizę krwi metodą Wassermana zł. 3 (poprzednio zł. 6), za analizę bakteriologiczną — zł. 2.50 (poprzednio zł. 3.60). Za analizy, służące do rozpoznawania chorób ostro zakaźnych opłaty nie będą pobierane. Osoby, które nabyły prawa ubogich będą zwolnione od opłat.

DODATKOWA KOMISJA POBOROWA dla P. K. U. Łódź Miasto II urzędować będzie dziś o godzinie 8 rano w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 165. Na komisję tę powinni się stawić mężczyźni roczn. 1914 i starsi nie mający dotąd uregulowanego stosunku do służby wojskowej, którzy otrzymali imienne wezwania starostwa grodzkiego, zamieszkałi na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 11, 13 i 14 komisarjatów policji.

Aresztowanie włamywaczy

Notowane w ostatnich tygodniach liczne kradzieże specjalnie w sklepach spożywczych potwierdziły przypuszczenia władz, że w mieście działa jakaś dobrze zorganizowana banda złodziejska, wyspecjalizowana w tego rodzaju kradzieżach.

Toteż po każdym włamaniu do sklepu władze ze szczególną energią prowadziły dochodzenie, by wreszcie położyć kres panoszącym się włamaniom.

Wczoraj do sklepu spożywczego Symchy Fryda, przy ul. Kilińskiego 223 włamali się znów złodzieje i wynieśli lepszych artykułów za około tysiąc złotych.

Tym razem złodzieje nie uszli bezkarnie. Dochodzenie doprowadziło do ujęcia czterech sprawców włamania, którymi są Władysław Michalak, Władysław Kostrzewa, Bolesław Kostrzewa i Czesław Józwiak. Część skradzionego towaru znaleziono w mieszkaniach złodziei, którzy zostali osadzeni w areszcie.

Niewątpliwie to aresztowanie doprowadzi do ujęcia dalszych złodziei sklepowych.

Dyżury aptek

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: S. Kona i S-ki (Plac Kościelny 8), A. Charemży (Pomorska 12), W. Wagnera i S-ki (Piotrkowska 67), J. Zajackiewicza i S-ki (Plac Boerner, Z. Gorczyckiego (Przejazd 19), M. Egozajna (Piotrkowska 225), Z. Szymańskiego (Przedzalniana 75).

Jakie świadczenia przysługują ubezpieczonym pracownikom umysłowym

Wobec tego, że ogół ubezpieczonych pracowników umysłowych nie orientuje się dostatecznie w uprawnieniach, przysługujących im z tytułu ubezpieczenia na wypadek braku pracy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnia, co następuje:

W ubezpieczeniu na wypadek braku pracy przysługują pracownikom umysłowym następujące świadczenia: 1) zasiłek pieniężny, 2) opłacanie składek za ubezpieczenie na wypadek choroby; 3) zapomogi na podróż do miejsca nowego zatrudnienia i 4) opłaty za uzupełnienie wykształcenia zawodowego.

Podstawę wymiaru zasiłku spowodowanego braku pracy stanowi przeciętna płaca w ostatnich 12 miesiącach składkowych przed utratą zajęcia.

Zasiłek składa się z zasiłku zasadniczego i rodzinnego. Zasiłek zasadniczy wynosi dla samotnych 30 procent, a dla utrzymujących rodzinę 40 procent podstawy wymiaru zasiłku.

Zasiłek rodzinny wynosi 4 proc. podstawy wymiaru na każdego niezarobkującego i pozostającego na utrzymaniu ubezpieczonego członka jego rodziny. Na okres przejściowy wysokość zasiłków spowodowanego braku pracy zmniejszona zo-

stała w sposób progresywny od 5 do 25 procent.

Przez czas pobierania zasiłku spowodowanego braku pracy, pracownicy umysłowi ubezpieczeni są na wypadek choroby we właściwych ubezpieczalniach społecznych na koszt ZUS, z ubezpieczenia tego korzystają również bezrobotni pracownicy umysłowi, którym odmówiono zasiłków z tego powodu, że w ostatnio wykonywane zatrudnieniu nie otrzymywali żadnego wynagrodzenia.

Pozostający bez pracy pracownik umysłowy który otrzymał zajęcie poza miejscem poprzedniego zatrudnienia lub zamieszkania, ma prawo do zapomogi na podróż, odpowiadającej kosztom przejazdu ubezpieczonego i jego rodziny do miejscowości, w której otrzymał zajęcie. W wypadkach, gdy ubezpieczony nie może znaleźć odpowiedniego zajęcia z braku dostatecznego przygotowania do obranego zawodu ZUS uprawniony jest zobowiązać bezrobotnego do uzupełnienia swego przygotowania przez uczęszczanie na wskazane kursy lub do szkoły zawodowej. Opłaty, związane z tem, ponosi ZUS, a uczęszczanie do szkoły nie pozbawia ubezpieczonego prawa do zasiłków spowodowanego braku pracy.

Przygotowania do strajku włókniarzy w związkach odbywają się zebrania delegatów fabrycznych

W dalszym ciągu trwają przygotowania do mającego rozpocząć się w dniu 2 marca strajku włókniarzy, który, zgodnie z uchwałą przedstawicieli związków zawodowych, ma objąć fabryki, niehonorujące umowy zbiorowej oraz te firmy, które umowy nie podpisały.

Onegdaj i wczoraj odbywały się w poszczególnych związkach zawodowych zebrania delegatów fabrycznych, którzy składali sprawozdania z sytuacji, komunikując, czy umowa zbiorowa jest w danej fabryce przestrzegana, czy łamane są ustawy socjalne itd.

Na podstawie tych sprawozdań o-

pracowano dokładną listę zakładów przemysłowych, w których ma się rozpocząć strajk w nadchodzący poniedziałek.

Na zebraniach delegatów fabrycznych opracowano także postulaty, jakie zostaną wysunięte pod adresem poszczególnych fabryk, nieprzestrzegających warunków umowy zbiorowej.

Pozatem związki zawodowe wyłożyły już komisje strajkowe, które od dnia 2 marca czuwać będą nad wykonaniem uchwał. Opracowano także i wręczono delegatom fabrycznym szczegółowe instrukcje.

Jak wiadomo, w Łodzi trwa od szeregu dni strajk brązowników.

Ponieważ zwołana przed kilku dniami konferencja nie dała rezultatu, brązownicy zwrócili się do inspektora pracy z prośbą o zwołanie ponownej konferencji.

Inspektor pracy przychylił się do prośby i wyznaczył konferencje na środek przyszłego tygodnia.

Przed kilku dniami wybuchł strajk okupacyjny w zakładach Belchatowskiej Manufaktury, który objął 400 robotników. Powodem zatargu było niehonorowanie taryfy płac, obniżanie zarobków robotniczych oraz zatrzymywanie zarobków.

Wczoraj zatarg został zlikwidowany. Firma zobowiązała się uregulować zaległości i przestrzegać warunków umowy zbiorowej, wobec czego robotnicy powrócili do pracy. (k)

Zatarg w przemyśle pończoszniczym

Konferencja nie doszła do skutku. — W niedzielę zapadnie decyzja

Zatarg w przemyśle pończoszniczym w Łodzi wszedł w ostrą fazę, co może doprowadzić do wybuchu strajku, przy czym akcję podjęli zarówno kotoniarze, jak i robotnicy, pracujący na okrągłych maszynach.

Na wczoraj zwołana została do inspekcji pracy konferencja, celem rozpatrzenia postulatów kotoniarzy, domagających się uzupełnienia umowy zbiorowej, płacenia robotnikom za postoje, jak to ma miejsce w przemyśle włókienniczym, udzielania kotoniarzom urlopów w okresie letnim t. j. podczas słabszego sezonu i t. d.

Konferencja wczorajsza nie doszła jednak do skutku, gdyż związek przemysłowców nadesłał list, iż przedstawiciele zarządu nie mogą się stawić, gdyż jeden z nich jest chory, a drugi nieobecny.

W związku z tem zwołane zostało na nadchodzącą niedzielę, do lokalu przy ul. Nawrot 23 ogólne zebranie kotoniarzy, którzy powezmą decyzję co do dalszej akcji, jaka zostanie podjęta w razie negatywnego rezultatu ponownej konferencji, mającej się odbyć w dniu 3 marca r. b.

Jeżeli natomiast chodzi o przemysł pończoszniczy, produkujący na maszynach okrągłych, to robotnicy uchwili już podjąć strajk, ponieważ nie wszyscy przedsiębiorcy podpisali umowę zbiorową.

Na ogólnym zebraniu, jakie odbędzie się również w nadchodzącą niedzielę w lokalu O.K.Z.Z. przy ul. Narutowicza 50, ustalony zostanie termin rozpoczęcia strajku. (k)

CASINO EUROPA	
Porz. 4, 6, 8, 10.	
Najpiękniejsza operetka Fr. LEHARA	Najnowsze arcydzieło prod. 1936
EWA Magda Schneider — Hans Moser	Burłak z nad Wołgi reż. Wł. Strzelskiego. W r. gł. Inkiszynow

SALA FILHARMONJI tel. 213-84 **TEIKO KIWY** w 3 aktowej operze Puucelnego **MADAME BUTTERFLY** ze współudziałem wybitnego zespołu Polskiej Opery Ludowej z Warszawy Bilety sprzedaje kasa Filharmonji.

Dziś w piątek, dn. 28 bm. o godz. 8.30 wiecz. Jedyny gościnny występ światowej sławy japońskiej splewaczki

W ciągu jednego dnia zdobył sławę

Nazwisko górnika Stachanowa stało się symbolem w Rosji sowieckiej. — Rozmowa z „bohaterem pracy“

Moskwa, w lutym. Trudno znaleźć jeszcze jednego człowieka, którego nazwisko stało się pojęciem w ciągu niespełna sześciu miesięcy, człowieka, który urósł do rozmiarów legendy dla wielomilionowych rzesz.

Czy istnieje lotnik, bohater sportowy gwiazda filmowa, zwycięski generał, którzy chociażby w przybliżeniu mogliby porównać swą sławę z rozgłosem, jaki zyskał Stachanow?

Zadne porównanie nie wytrzymałoby krytyki. Albowiem bardziej fantastyczne niż wielkość jego sławy jest jej historia. Sława ta zrodziła się w ciągu jednego dnia. Przed sześciu miesiącami Stachanow był jeszcze zwykłym górnikiem w Zagłębiu Doneckim na Ukrainie. Dziś nazwisko jego jest wielokrotnie wymieniane w każdej gazecie sowieckiej, w każdym artykule, w każdej wzmiance. We wszystkich szkołach, urzędach, na wszystkich ulicach — plakaty, hasła z nazwiskiem Stachanowa. Od Mińska do Władywostoku, w chatkach rybackich nad brzegami północnych mórz lodowych i w miastach Buchary — wszędzie, każde dziecko zna już to nazwisko. Istnieje już ruch, zwany „stachanowszczyzną“, są już „stachanowcy“, „dni Stachanowa“ i „tygodnie Stachanowa“.

Spotkaliśmy się na korytarzu nowego hotelu „Moskwa“. Hotel ten, dopiero niedawno otwarty i posiadający 1000 pokoi, jest symbolem nowej Moskwy i posiada całkiem „amerykański“ komfort. Gdy wysiadłem z windy na czwartym piętrze, wpadłem w korytarzu na stos paczek, książek, waliz, aparatów, płyt itp. Wśród tego bałaganu stał jakiś człowiek, starając się uporządkować to wszystko.

Zastanawiając się na tem, jak przedostać się poprzez te piramidy, zwróciłem nań uwagę i poznałem go odrazu: — Towarzysz Stachanow?...

— Pan chciał ze mną pogadać?... Dzwoniono do mnie w tej sprawie... Ale to się nie da, niestety, zrobić... Za godzinę muszę wyjechać...

Mówił z pewnym onieśmieniem. Zbliża wyglądał młodziej. Błada twarz miękko zarysowane usta, jasne, nieco rozmarzone oczy, jasne włosy — w czystym, lecz wytartym ubraniu czynił raczej wrażenie studenta.

Skiął na mnie głową i obladowany pakami skierował się w stronę pokoju, tak samo zawalonego książkami i paczkami. Młoda, kruczowłosa kobieta przyrzekała mi się nieufnie:

— Za godzinę wyjeżdżamy, on jeszcze nic nie jadł przez cały dzień, ani śniadania ani obiadu, a teraz znowu nie daje mu spokoju!...

Stachanow uśmiechnął się i wzruszył przeprasząco ramionami. Zaczął opowiadać o swej przeszłości, o tych czasach, gdy był jeszcze chłopem. W 1928 roku zamierzał kupić konia. Czasy były wtedy bardzo ciężkie. Udał się więc do Donbassu, by tam coś zarobić. Wielu chłopów tak robiło.

— A gdy zarobił już pan pieniądze, potrzebne na kupno konia?

— Wtedy tak mi przypadła do gustu praca w kopalni, że zostałem jako zwykły górnik. No, a w tym roku, to było latem...

— 31 sierpnia...

— Tak, może to było ostatniego dnia sierpnia... Dawno już zastanawialiśmy się nad tem, w jaki sposób można byłoby podnieść ilość wydobywanego węgla. Próbowaliśmy różnych sposobów, ale nic z tego nie wyszło. Wtedy wpadło mi na myśl, że mogliśmy więcej węgla wydobywać, gdybyśmy pracowali systematyczniej... Ja, na przykład, odrabiałem węgiel kilofem i sam potem musiałem odrabiany węgiel zgarniać... Więc moja inowacja polegała na tem, żeśmy pracowali w trójkę: — ja rabałem, a dwaj inni w międzyczasie uprzedali odrabiany węgiel i w ten sposób posuwalimy się wzdłuż korytarza. Pierwszego dnia mój system dał zamiast 7 tonn węgla — 102 tonny!... Wprawdzie pracowaliśmy w trójkę, ale

mimo to sukces był wielki...

Stachanow niechętnie mówił o sobie i o swej pracy.

— I już następnego dnia wszystkie pisma zamieściły wiadomość o pańskim rekordzie?

— Tak, początkowo nikt nie chciał wierzyć, ale następnego dnia prześcignął mnie już inny górnik, pracując według mojej metody. Wtedy ja również udoskonaliłem moją pracę i doszedłem do dziennej wydajności 112 tonn.

Dnia 2-go września nazwisko Stachanowa ukazało się poraz pierwszy w prasie. W trzy dni potem nazwisko to znane już było wśród wszystkich górników, robotników, żołnierzy, lotników, profesorów i in.

Dnia 9-go grudnia „stachanowizm“ osiągnął kulminacyjny punkt rozwoju: — tego dnia Stachanow odznaczony został orderem sowieckim. Ale wtedy Stachanow nie był już jedynym „stachanowcem“, gdyż wraz z nim odznaczono 42 innych „bohaterów pracy“ — inżynierów, górników, robotników, malarzy, artystów i in. A na specjalnym kongresie, odbytym w połowie grudnia,

zebrało się już kilkuset „stachanowców“.

Dzwoni telefon. Żegnam się.

— Jak się pan właściwie czuje wobec tej nagłej sławy? — zapytałem, ściskając jego dłoń na pożegnanie. — Czy pan wie, że nazwisko pańskie znane jest również zagranicą?...

— Tak — odpowiedział nie wykazując zbyt wielkiego wzruszenia. — Ludzie dużo piszą...

— Najbliższe jest to — wtrąca pani Stachanowa — że jutro człowiek znowu będzie w domu i wróci do normalnego stanu...

Stachanow położył dłoń na jej ramieniu:

— Za godzinę wyjeżdżam... — i zwracając się do mnie dodał: — Musi nieco potrwać, zanim ja to wszystko przeczytam...

I spojrzal na pliki książek, leżących na podłodze.

Teraz Stachanow będzie miał dość czasu na czytanie. — Jak wiadomo, wstępuje on obecnie jako student do „Akademii Przemysłowej“ w Moskwie. LEO LANIA.

Nagrody za uprzejmość wyznaczył dla urzędników komitet popie- rania turystyki we Francji

Komitet dla popierania turystyki we Francji wyznaczył nagrody w ogólnej sumie 25.000 franków, które będą rozdzielone między urzędników celnych, odznaczających się taktem, inteligencją i grzecznością przy pełnieniu swych funkcji. Nagrody będą wręczone tym, których wskaza sami pasażerowie, jako wyjątkowo uprzejmym. Takie same nagrody przewidziane są dla konkuktorów i urzędników kolejowych, wyróżniających się taktem i usługowością w stosunku do pasażerów. Należy przytem zaznaczyć, iż komitet paryski projektuje wyróżnianie i nagradzanie urzędników stykających się bezpośrednio z publicznością w czasie podróży, jako instytucje stała. Chodzi tu bowiem o wywieranie stałego wpływu pedagogicznego na personel celny i kolejowy, tak, aby podróżni, a zwłaszcza cudzoziemcy, nie mieli powodu do uskarżania się na

nadmiar biurokratyzmu, opryskliwość, nieusłuszność funkcjonariuszy instytucji, wyrabiających złą lub dobrą opinię krajowi, który odwiedzają turyści z zagranicy.

Jest to dobrze i trafnie pomyślana inicjatywa, której ostateczny wynik może zaważyć w niemałym stopniu na frekwencji turystycznej i dobrobycie miejscowości wycieczkowych, uzdrowiskowych. Ujmując akcję w ramy szerokiej propagandy, komitet paryski wyznaczył dalej trzy nagrody w wysokości 25, 15 i 10.000 franków dla zagranicznych pisarzy i dziennikarzy, którzy ogłaszają w prasie lub w wydawnictwach swoich prace, szkice lub serie artykułów o Francji z punktu widzenia turystyki, warunków klimatycznych, termalnych miejscowości odpoczynkowych, uzdrowiskowych etc.

Radjoprogram

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ

POLSKIEGO RADJA.

PIĄTEK, 28 lutego 1936 r.

6.30—6.33: Pieśń „Kiedy ranne wstają zora“.
6.33—6.34: Pobudka do gimnastyki.
6.34—6.50: Gimnastyka.
6.50—7.20: Muzyka (płyty).
7.20—7.30: Dziennik poranny.
7.30—7.50: Muzyka (płyty).
7.50—7.55: Odczytanie programu na dzień bieżący.
7.55—8.00: Parę informacji.
8.00—8.10: Audycja dla szkół.
8.10—11.57: Przerwa.
11.57—12.03: Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa.
12.03—12.15: Dziennik południowy.
12.15—12.40: Audycja dla szkół (dla dzieci starszych).
12.40—13.25: Koncert z udziałem solistów — płyty.
13.25—13.30: Chwilka gospodarstwa domowego.
13.30—13.35: Z rynku pracy.
13.35—14.30: „Podróż po Polsce“ — płyty.
14.30—15.12: Przerwa.
15.12—15.15: Przegląd giełdowy łódzki.
15.15—15.20: Wiadomości o eksporcie polskim.
15.20—15.30: Przegląd giełdowy warszawski.
15.30—16.00: „Wieniec pieśni śląskich“ w wykonaniu Orkiestry Dętej Kolejarzy Śląskich pod dyr. Henryka Niczego (z Katowic).
16.00—16.15: Pogadanka dla chorych w oprac. ks. kapelana Michała Reksa.
16.15—16.45: Koncert Orkiestry Tadeusza Serebryńskiego (fr. ze Lwowa).
16.45—17.00: „Co Łososiowa i Węgorzyca opowiadały sobie ciekawego?“ — opowiadanie przyrodnicze dla dzieci — wygłosi Józef Gliksman.
17.00—17.15: „Skarby Polski“ — „Bazały i granity“ — odczyt wygłosi dr. Zbigniew Sulkowski.
17.15—17.20: „Minuta poezji“ — Wiersze Stanisława Rogowskiego.
17.20—17.50: Arty i pieśni w wykonaniu Enrico Caruso — płyty.
17.50—18.00: Poradnik sportowy.
18.00—18.30: Stefan Malinowski; Trio a-moll na skrzypce, wiolonczelę i fortepian w wyko-

naniu Ireny Dubiskiej, Zofii Adamskiej i Ignacego Rosenbauma.
18.30—18.40: „Asortyment sklepu detalicznego“ — pogadanka dla kupców — wygłosi mgr. Jan Goliński.
18.40—18.45: O wszystkim potroszka.
18.45—19.00: Polska muzyka popularna — płyty.
19.00—19.10: „Za nasze 22 i pół grosza“ — feljton — wypowiedź Kazimierz Łukiński.
19.10—19.20: Zapowiedź programu na dzień następny.
19.20—19.35: Koncert reklamowy.
19.35—19.40: Łódzkie wiadomości sportowe.
19.40—19.50: Wiadomości sportowe ogólne. — Komunikat śniegowy z Krakowa.
19.50—20.00: Biuro Studiów rozmawia ze słuchaczami P. R.
20.00—23.00: „Manru“ — opera Jana Ignacego Paderewskiego. Transmisja z Teatru Wielkiego w Warszawie. Obsada: Zofia Fedyczkowska, Wanda Wermińska, Stanisław Drabik, Stanisław Znicz, Eugeniusz Maj — Dyrekcja: Adam Dołycki.
W przedwie I-ej: Dziennik wieczorny oraz Obrazki z Polski współczesnej.
W przedwie II-ej: Skrzynka techniczna wypowiedzi red. Wacław Frenkel.
23.00—23.05: Wiadomości meteorologiczne dla żegluzi powietrznej.
23.05—23.30: Muzyka taneczna (płyty).
NAJCIEKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE.
16.10. BRNO. Muzyka salonowa.
17.00. ANGLJA (Nat. Progr.) Koncert symf.
17.30. WIEN. Pieśni i ballady.
19.40. BUDAPESZT. Muzyka salonowa.
19.45. MOSKWA (WCSPS). Koncert symf.
20.00. WIEN. Koncert symfoniczny.
21.00. MEDJOLAN. Koncert symfoniczny z udziałem pianisty Carlo Zecchi.
21.05. BUDAPESZT. „Acis i Galatea“ — opera Haendla.
22.15. RYZM. Koncert solistów.

TEATR

MUZYKA SZUKA

TEATR MIEJSKI.

Dziś jubileusz Antoniny Dunajewskiej.

Dziś w piątek o godz. 8.30 wiecz. odbędzie się w Teatrze Miejskim piękna uroczystość: zaśluzona i utalentowana artystka Antonina Dunajewska święcić będzie jubileusz 30-lecia pracy artystycznej. Antonina Dunajewska wystąpi w wybornej sztuce Bus Feketego „Trafika pani generalowej“.

W sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. sztuka Maksyma Gorkija „Jęgor Baltyszow“ będąca plastycznym przekrojem nastrojów i stosunków panujących wśród plutokracji rosyjskiej u schyłku wielkiej wojny.

W niedzielę o godz. 4-ej popoł. „Trafika pani generalowej“ po cenach niższych.

„DAMY I HUZARY“ DLA MŁODZIEŻY SZKOLNEJ I BAJKA DLA DZIECI.

W sobotę o godz. 8.15 wiecz. przedstawienie dla młodzieży szkolnej; pełna romantycznego wdzięku i kawalerskiego rozmachu komedia Al. hr. Fredry „Damy i huzary“ w reżyserii Józefa Leśniewskiego.

W niedzielę o godz. 12-ej w poł. urocz. bajka dla dzieci „Beksa“ urozmacona mnóstwem barwnych i efektownych wstawek. Ceny na oba te widowiska niższe.

ŁÓDZKIE TEATRY POPULARNE

(Ogrodowa 18)

W piątek z powodu generalnej próby z wędwiliu „Robert i Bertrand“ teatr nieczynny.

W sobotę o godz. 8.15 wiecz. premiera wędwiliu w 3-ach aktach p. t. „Robert i Bertrand“ czyli „Dwaj złodzieje“ w reżyserii p. Romana Urbańskiego.

W niedzielę o godz. 4.15 „Robert i Bertrand“ o godz. 8.15 wiecz. po raz ostatni „Pan Minister na inspekcji“.

SUKCES MORISA SZWARCA.

Moris Szwarc, przebywający obecnie na gościnnych występach w łódzkim teatrze „Rozmaitości“ odniósł sukces w sztuce I. Zyngera „Josie Kalb“. Przedstawienia odbywają się codziennie o godz. 9-ej wiecz.

DZIŚ „MADAME BUTTERFLY“ Z UDZIAŁEM ŚPIEWACZKI JAPONSKIEJ TEIKO KIWA.

Dziś dnia 28 bm. wystąpi jedyny raz na scenie Filharmonii śpiewaczka japońska, pani Teiko Kiwa w roli tytułowej opery Pucciniego „Madame Butterfly“.

WYSTAWA OBRAZÓW N. SZPIGLA.

Niesłabnącym powodzeniem cieszy się wystawa prac znanego art.-mal. N. Szpigla, mieszcząca się w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 90.

Znaczna frekwencja świadczy wymownie o zainteresowaniu ze strony łódzkich amatorów sztuki plastycznej, zwłaszcza duże uznanie mają pejzaże i rodzajowe obrazy z Kazimierza.

Wystawa otwarta jest codziennie od godziny 11-ej zrana do wieczora.

ODCZYT MUZYCZNY REDAKTORA M. CENTNERSZWERA Z WARSZAWY W TOW. MUZ. „SZIR“.

Dziś w piątek, dn. 28 b. m. o godz. 8-ej wiecz. w sali Tow. Muz. „Szir“ przy ul. Narutowicza 32 ceniony krytyk muzyczny „Naszego Przeglądu“ p. redaktor M. Centnerszwer z Warszawy wygłosi odczyt o życiu i twórczości G. F. Händla oraz omówi oratorium „Izrael w Egipcie“, które Tow. „Szir“ wystawia w środę, dn. 4 marca w sali Filharmonii.

Wejście na odczyt dla członków i gości bezpłatne.

Przerwany spektakl

Zapustowa premiera szekspirowskiego „Wieczoru Trzech Króli“ w warszawskim Teatrze Polskim zakończyła się — a właściwie przerwana została — epizodem iście karnawałowym.

Po drugim akcie wyszedł przed kurtynę reżyser i oświadczył, że jeden z aktorów, korzystając z laskawej tradycji a także z nastroju roli i sztuki, która jest komedią zabawnych omyłek, zapuścił się zbyt daleko w zabawę, bynajmniej nie suchą, tak, że przedstawienie... trzeba przerwać.

I przerwano. Rozbawiona publiczność przybyła w tym samym komplecie nazajutrz do teatru.

Nazwisko tego głównego bohatera „Wieczoru Trzech Króli“ podamy, bo nie straci w ten sposób sympatii publiczności, i dlatego, że... zdradziła go i tak obecność zastępcy na afiszu w następnych przedstawieniach.

Mianowicie Karczewski zastąpił w roli Chudogęby pełnego temperamentu Władysława Grabowskiego.

PLACE BUDOWLANE

w rozwijającej się miejscowości uzdrowiskowej korzystnie do nabycia. Informacji udziela: Dyrekcja Dóbr Rycerskich i Zakładu Źródłowego, Jastrzębie Źródło. Telefon Nr. 2.

Teatr Rozmaitości
tel. 112-25.

Tylko 14 występów

„JOSIE KALB“ z Morisem Szwarzem

Dziś o godz. 9 wiecz.

Gdzie kucharek sześć...

Za dużo jest w Łodzi organizacji

Stowarzyszenia, które nie odbywają wogóle zebrań. — Związki „konkurencyjne“ o identycznych celach. — Nie rozpraszają energii społecznej

Od dłuższego już czasu daje się obserwować w kraju przerost organizacji społecznych, zjawisko z wielu względów niekorzystne, rozpraszające energię, inicjatywę i zasoby gotówkowe organizacji na drobne odcinki pracy, na wewnętrzne tarcia i walki, na zaspakajanie osobistych ambicji ze szkodą dla całości pracy społecznej. Ten stan rzeczy skrytykowany został zresztą z trybuny sejmowej przez szefa rządu p. premiera Zyndram-Kościałkowski.

„Organizacje społeczne — mówił p. premier, — mające za cel pracy taką inną potrzebę Państwa są najbardziej zdrowym wyrazem zbiorowego wysiłku ambicji i poczucia obowiązku, zbiorowej ofiarności dla służby publicznej.

Przyznać jednak należy, iż żywiołowa praca społeczna w Rzeczypospolitej, godna w zasadzie najwyższego poparcia, nie jest przecież wolna od szeregu charakterystycznych właściwości ujemnych.

Zbyt szeroka fala rozlewa się życie organizacji społecznych w Polsce. Nasz temperament i niepołamowany indywidualizm ujawniają się specjalnie w przerście ilościowym organizacji społecznych. Powstają niejednokrotnie i węgają organizacje nie niezbędne, ślabe, nieżywotne, zrodzone często jedynie dla dogodzenia ambicji osobistej „pana prezesa“ lub dla konkurencji z pokrewnym stowarzyszeniem. Praca rzeczowa, sprawa doświadczenia ogólnego zostaje zapomniana w chaosie własnych ambicji. Te właśnie organizacje, nie tylko, że nie przynoszą żadnego pożytku ale rozkradają wręcz kapitał wysiłku i dobrej woli społeczeństwa. W następstwie tego stanu rzeczy wylania się chaos, brak planu pracy, wzajemne następowanie na pięty i brak współdziałania. Praca społeczna zamiast skupiać się i potęgować rozproszkuje się i słabnie”

W związku z przemówieniem p. premiera na terenie województwa łódzkiego powstały specjalne komisje międzyorganizacyjne, których zadaniem jest łączenie organizacji pokrewnych, badanie celowości niektórych organizacji, skupianie i łączenie ich.

O przerście organizacji na terenie Łodzi naprzykład świadczy dobitnie ich zawrotna niemal ilość.

Ogółem w łódzkim starostwie grodzkiem zarejestrowanych jest stowarzyszeń polskich 286, 14 oddziałów i 13 organizacji zgłoszonych. Organizacji niemieckich jest: 67 samodzielnych, 2 oddziały i 4 zgłoszone, żydowskich — 152 samodzielne, 36 oddziałów i 3 zgłoszone. Łącznie 500 organizacji. W skład tych organizacji wchodzi już jednak stowarzyszenia o wyższej użyteczności publicznej, gospodarcze, zawodowe, robotnicze, oświatowe, śpiwacze, filantropijne, polityczne, b. wojskowych, sportowe, młodzieżowe i in-

nych, których charakteru niepodobna określić. Nie są objęte temi cyframi związki zawodowe robotnicze i pracownicze.

Przy podziale na rodzaj stowarzyszeń cyfry te przedstawiają się inaczej. Stowarzyszeń o wyższej użyteczności publicznej jest w Łodzi zaledwie 9, politycznych — 16, gospodarczych — 98, zawodowych i pracowniczych — 109, filantropijnych aż... 79, b. wojskowych i P. W. — 29, sportowych — 67, oświatowych... 104, śpiwaczych i muzycznych — 56, młodzieżowych aż... 48 i rozmaitych innych — 92”.

Zaznaczyć należy, że spośród tych stowarzyszeń część nie odbywała wogóle zebrań od dłuższego czasu i istnienie ich jest raczej iluzoryczne, wprowadzając jednak chaos i zamieszanie w dziedzinę pracy społecznej.

Rzuca się w oczy odrazu zbyt wielka ilość organizacji filantropijnych (79) co sprawia wrażenie, że szereg towarzyszów posiada te same cele i pracuje na tym samym odcinku, ale posiada...

W siedzibie przysposobienia kolejowego na dworcu Łódź-Fabryczna odbyła się wczoraj konferencja, poświęcona zapowiedzianym zmianom w rozkładzie jazdy kolejowej, mającym wejść w życie 15 maja r. b.

Udział w konferencji tej wzięli przedstawiciele władz państwowych, wojskowych, samorządowych, organizacji gospodarczych, poszczególni naczelnicy wydziałów kolejowych itd. Na konferencję przybył również inż. Djakiewicz, delegowany przez warszawską dyrekcję kolei państwowych.

Z przedstawionego projektu nowego rozkładu jazdy wynika, że jeśli chodzi o Łódź

wprowadzone zostaną nowe pociągi przeważnie na liniach podmiejskich, na-

PASTILLES VICHY-ETAT
CUKIERKI DO SSANIA UŁATWIĄJĄ TRAWIENIE

oddzielne zarządy, oddzielne lokale, oddzielne siły pomocnicze biurowe, przyczem składki członków, zamiast pójść na rzeczywiste zaspokojenie potrzeb tych, którym organizacje te mają służyć, idą w większej części na pokrycie kosztów administracyjnych. Znane bowiem w Łodzi były wypadki, że organizowane imprezy na rzecz pomocy najbardziej potrzebującym przynosiły... deficyt, na który wpłynęły znaczne koszty administracyjne i handlowe. Zbyt wiele jest również organizacji młodzieżowych (48) w 600-tysiecznym mieście. Organizacji oświatowych jest 104, która to ilość na tym odcinku pracy społecznej jest stanowczo niezdrowo wysoka i świadczy o rozproszkowaniu

wszelkiej prowadzonej akcji. Akcja koordynacyjna, która zapowiedziana została przez czynniki m. o. dajne, przeniosła się już częściowo w teren. Wszelkie wysiłki będą szły w tym kierunku, ażeby uniknąć groźnych skutków lekkomyślnego marnowania wysiłków w jałowej walce konkurencyjnej. Tam zaś, gdzie się nie da dokonać koordynacji pracy, nastąpi ściśle rozgraniczenie kompetencji dla uniknięcia sporów i nieporozumień. Praca ta spadnie na barki międzyorganizacyjnych społecznych komitetów porozumiewawczych. Jak się dowiadujemy, poszczególne organizacje w Łodzi wyłoniły już swych delegatów do tych komitetów porozumiewawczych. (v)

URUCHOMIENIE NOWYCH POCIĄGÓW

na liniach podmiejskich. — Lepsze połączenie z Warszawą. — Postulaty sfer gospodarczych

W siedzibie przysposobienia kolejowego na dworcu Łódź-Fabryczna odbyła się wczoraj konferencja, poświęcona zapowiedzianym zmianom w rozkładzie jazdy kolejowej, mającym wejść w życie 15 maja r. b.

Udział w konferencji tej wzięli przedstawiciele władz państwowych, wojskowych, samorządowych, organizacji gospodarczych, poszczególni naczelnicy wydziałów kolejowych itd. Na konferencję przybył również inż. Djakiewicz, delegowany przez warszawską dyrekcję kolei państwowych.

Z przedstawionego projektu nowego rozkładu jazdy wynika, że jeśli chodzi o Łódź

wprowadzone zostaną nowe pociągi przeważnie na liniach podmiejskich, na-

miast komunikacja między Łodzią a większymi miastami Polski i zagranicą odbywać się będzie nadal w dotychczasowych ramach.

Projektowany rozkład jazdy wprowadza m. in. pociąg z Łodzi Kal. do Kutna. Pociąg ten wychodzić będzie o godz. 18.38, a do Kutna przybędzie o godz. 20.23, przyczem będzie on miał połączenie z pociągiem pośpiesznym na Warszawę i osobowym do Warszawy. Wprowadzono także dodatkowy pociąg z Kutna do Łodzi (wyjazd o godz. 5.18, przyjazd o godz. 7.02).

Uruchomienia tego pociągu domagały się organizacje kupieckie i pracownicze.

Nowy rozkład jazdy wprowadza po-

zatem dodatkowe pociągi z Łodzi w kierunku Warszawy, a z Warszawy specjalny pociąg, który będzie kursował jazdą przyspieszoną; z Warszawy wyruszy on o godz. 13.10 a w Łodzi będzie o godz. 15.26.

Dokonano również zmian w rozkładzie jazdy Łódź Kal. — Kalisz — Poznań przez wprowadzenie kilku dodatkowych pociągów.

Jedną z większych inowacji jest wprowadzenie pociągu na linii Łódź-Fabr. — Skarżysko — Rozwadów, który mieć będzie połączenie na Busko. Pociąg ten odchodzić będzie z Łodzi-Fabr. o godz. 11.07, przychodzić będzie do Rozwadowa o godz. 18.05.

Nad temi zmianami wywiązała się długa dyskusja, podczas której przedstawiciele Izby Przem. Handlowej stwierdzili, że nowy rozkład jazdy na liniach nie jest zupełnie przystosowany do potrzeb życia gospodarczego Łodzi.

Pozatem w nowym rozkładzie jazdy niema połączenia ze Lwowem, dokąd odchodzi tylko jeden wagon, jak również Łódź niema należytej komunikacji z Krakowem, Zakopanem itd.

Przedstawiciel Izby Przem. Handl. oświadczył, że mimo propagowania uzdrowisk polskich łodzianie nie mają z temi uzdrowiskami odpowiedniego połączenia kolejowego.

Niedogodne jest również połączenie z Katowicami i Zagłębiem Dąbrowskim ośrodkami przemysłowymi, pozostającymi w ścisłym kontakcie z Łodzią.

W konkluzji przedstawiciele sfer gospodarczych Łodzi postanowili domagać się przeprowadzenia gruntownej rewizji nowego rozkładu jazdy kolejowej przez wprowadzenie koniecznych zmian które zapewniłyby raz nareszcie miastu naszemu należną komunikację z innymi miastami Polski oraz z zagranicą.

Przedstawiciel dyrekcji warszawskiej inż. Djakiewicz oświadczył, że wszystkie postulaty Łodzi przedłoży władzom centralnym, celem dokonania odpowiednich zmian i poprawek. (k)

Próba szantażu prasowego

Jak „redaktor“ Gibki szantażował p. B., insynuując mu deprawowanie gońca

Pod zarzutem uprawiania szantażu zatrzymany został niejaki Stefan Gibki.

Do wiadomości Gibkiego doszła jakoby „rewelacja“ o tem, że p. B. B. — przemysłowiec łódzki, człowiek dobrze sytuowany i znany w mieście — miał deprawować młodych chłopców. Gibki „ustalił“ dalej, że ów pan, znany jakoby ze swych anormalnych skłonności, ostatnio zapłonął afektem zbrocznia do gońca w swem przedsiębiorstwie i zdołał z owego chłopca, dzięki sowitym opłatom, uczynić powolne narzędzie zaspakajania swych zbrocznych namiętności.

Oczywista, że nikt nie pytał p. B. B., czy „zeznania“ chłopca są zgodne z prawdą i czy wogóle tego chłopca zna.

Sprawa miała się ukazać w jednym z dzienników zamiejscowych, posiadających swą filję w Łodzi. Nie ukazała się jednak, gdyż jeden z redaktorów pisma, p. Stefan Gibki, zwrócił się do

p. B. z zapytaniem — nie o to, czy „rewelacje“ są na czemś oparte, lecz — ile p. B. chce dać, by uniknąć kompromitacji.

Gibki żądał za milczenie kilku tysięcy złotych. P. B. B. sprawę odrzucił, nie mówiąc ani tak, ani nie, a nie chcąc zrazić sobie Gibkiego i obawiając się z jego strony ataków w druku — w pierwszej chwili nie zawiadomił władz.

Wreszcie jednak, gdy Gibki zażądał kategorycznie trzech tysięcy złotych, gdy stał się ordynarny — p. B. B., mając świadków tych poczynań szantażowych — złożył skargę do policji.

Okazało się, że ów chłopiec — rzekoma ofiara zwyrodnienia p. B. B. — wcale nie znał przemysłowca i oczywiście wszystkie swoje „rewelacje“ odwołał.

Sprawa o szantażowanie p. B. B. znajduje się niebawem przed sądem.

Najbliższe wycieczki ORBISU:

WIEDŃ — PRAGA
5. III, zt. 95—

LONDYN, PARYŻ, BRUKSELA
24. III. — zt. 370

DO PALESTYNY
na Pesach i Targi Lewantyńskie. Ulgi dla pp. Lekarzy i Kupców
4. III, 11. III, 25. III.

Zapisy Orb. s. Piotrkowska 18 i 65,
tel. 249-40 i 101-01. 50—1

CAPITOL

Dziś i codziennie

Dawid Copperfield

Plastyka w Łodzi

Wystawa obrazów
Natana Szpiegla

Natan Szpiegel próbował początkowo swoich sił w malarstwie olejnym.

Pamiętamy go dobrze z tych czasów — i do dzisiejszego dnia mamy jeszcze pod powiekami jego chagalowskie wykwadki żydowskiego ghetta, posępne zarówno przez swój temat, jak i kolor.

Wszystko w nich było ołowiane, szare, niby dola jego wozwodów i starych nędzarzy.

Po pewnym czasie paleta Szpiegla wzbogaciła się jednak o całe bogactwo nowych kolorów i tonacji.

Dziś oleje jego („Chłopak z dzbankiem“) są mocno naświetlone, nieledwie jak jego akwarele: a nadmienić trzeba, że Natan Szpiegel przeszedł prawie w zupełności na technikę akwarelową dochodząc w tej dziedzinie do zgola niebanalnych efektów.

Obok niemałej kultury artystycznej, jednym z najważniejszych jego walorów jest piękna umiejętność łączenia kolorów zimnych i ciepłych.

Jego np. „Dachy“ gdzie artysta udatnie zorkiestrował szereg barw — od zielonych do niebieskich — posiadają wysoką klasę kolorystyczną, abstrahując od szczęśliwie rozwiązane momentu kompozycyjnego. Ten ostatni szczegół obserwujemy bodaj jeszcze silniej w „Uliczce“.

Ciemne plamy, swoich akwarel, a przede wszystkim brunatne, artysta wernikuje, skutkiem czego wydobywa z nich jeszcze więcej cienia i tym mocniej każe im grać przy bardziej jasnych tonacjach („Stare domy“).

Wiele kolorystycznych niuansów zamyka w sobie portret „Chłopa w okularach“.

Tyle o obecnej technice malarskiej Szpiegla. Stwierdzić należy, że tak pod względem rozwiązywania problemów kolorystycznych jak i kompozycyjnych Natan Szpiegel poczynił pierwszorzędne postępy: talent jego krystalizuje się, wypowiadając coraz pełniej.

Również i tematyka Szpiegla uległa zasadniczej zmianie.

Z mrocznych zaułków ghetta wywnękał się w plener bardziej słonecznego pejzażu. Dziś pasjonuje go głównie architektura.

W wąskich uliczkach starego Kazimierza, wśród jego renesansowych kamienic, gotyckich ruder, szacownych kęściołów, harmonijnie, chociaż napozór tak chaotycznie pogmatwanej falistości dachów odnajduje Natan Szpiegel mnóstwo mocno do niego przemawiających tematów.

I umiejętnie, przerzuca potem na swoje płótna, przepuściwszy je przez filtr własnej kultury artystycznej i ekspresji.

Wystawa obrazów Natana Szpiegla (Piotrkowska 90) godna jest zwiedzenia.

Prasa niemiecka w Polsce

znajduje się pod kontrolą niemieckiego ministerstwa propagandy. — Pod płaszczykiem ugody i lojalności

W „Gońcu Warszawskim“ czytamy:

Wykrycie tajnej organizacji hitlerowskiej na G. Śląsku, o czym pisaliśmy już obszernie, wywołało wielkie wrażenie nie tylko w Polsce, ale i zagranicą, a szczególnie w Anglii. Dzienniki angielskie wezwały swych korespondentów warszawskich do nadesłania obszernych i szczegółowych informacji o działalności hitlerowców śląskich, wymierzonych przeciw państwu polskiemu.

Narazie wiadomo, że 75 hitlerowców osadzono za kraty. Podczas rewizji w ich mieszkaniach znaleziono dowody, stwierdzające, że nielegalna organizacja hitlerowska prowadziła propagandę za oderwaniem G. Śląska od Polski.

W rozpowszechnianych ulotkach hitlerowcy zapewniali, że wkrótce nastąpi nowy plebiscyt na Śląsku i że ten plebiscyt zadecyduje o zmianie granic państwa polskiego. Ulotki nawoływały Niemców na G. Śląsku do czynienia

PRYGOTOWAŃ DO PLEBISCYTU. Charakterystyczne, że w legalnie istniejących bibliotekach niemieckiego „Volksbundu“ znaleziono nielegalne pisma hitlerowskie. Fakty te wskazują, że trudno przeprowadzić granice między legalnymi i nielegalnymi organizacjami hitlerowskimi na G. Śląsku. Wszystkie przemawia za tem, że obie formy ruchu hitlerowskiego wzajemnie się wspomagały i ze sobą współdziałały.

W kołach politycznych wskazują, że wykrycie tajnej organizacji hitlerowskiej nastąpiło w kilkanaście dni po słynnej mowie dyktatora gospodarczego Niemiec, Schachta, który w mowie swej kwestjonował prawa Polski do G. Śląska.

Ale i inne zjawiska musiały zachęcać Niemców, zamieszkałych w Polsce, do takiej roboty. Z rewelacji „Robotnika“ opinia publiczna dowiedziała się, że 25 pism niemieckich, wychodzących w Polsce, podlega kontroli niemieckiego ministra propagandy Goebelsa.

Fakty powyższe rzucają potężny snop światła na

STOSUNEK NIEMIEC DO POLSKI

i wyjaśniają, jak pewne czynniki niemieckie pojmują ugodę polsko-niemiecką i „dobre stosunki“ między obu państwami. Gdy się przy sposobności przypomni zatarg o sumy należne Polsce za tranzyt niemiecki przez Pomorze, zatarg, który nie ujawnił dobrej woli Niemiec w stosunku do Polski, to otrzymamy pełny obraz stosunków polsko-niemieckich.

Okazuje się, że Niemcy w swoisty sposób wyzyskują ugodę polsko-niemiecką, zawartą przed dwoma laty, dla swoich celów politycznych i gospodarczych. Odbywa się to przy ciągłych zapewnieniach o „przyjaźni“ polsko-niemieckiej, o uznaniu praw narodu polskiego i t. d.

Jednakowoż fakty i to liczne fakty, przeczą tym zapewnieniom i zapowiedziom. To też coraz wyraźniej odnosi się wrażenie, że gdy publicystyka niemiecka i różni ideolodzy hitleryzmu próbują uspić naszą czułość obywatelską, jednocześnie odbywa się robota, która godzi w całość i siłę państwa polskiego.

Kultura i sztuka

ZGON PROF. PAWŁOWA.

Słynny lekarz i uczyony rosyjski, członek Akademii Sowieckiej, Pawłow, zmarł w Leningradzie.

Pawłow przed kilku dniami zachorował na ostrą gripę.

NOWY TEATR W MOSKWIE.

W Moskwie otwarty zostanie w przyszłym miesiącu ludowy teatr artystyczny, w którym występować będą najwybitniejsze siły amatorskie ze sfer robotniczych i pracowników umysłowych. Repertuar teatru obejmować będzie najszerszą skalę widowisk — od repertuaru klasycznego do popisów cyrkowych.

PUSZKIN NA EKRANIE.

Z okazji zbliżającej się 100-ej rocznicy śmierci Puszkina, sowieckie wytwórnie filmowe przygotowują szereg filmów, osnutych na utworach wielkiego poety. Ukończony już został i wyświetlany jest obecnie film dźwiękowy „Dubrowski“, wytwórnia „Mosfilm“ realizuje film przerobiony z „Damy Pikowej“, wreszcie w przygotowaniu jest film o Puszkynie.

TEATRY WE WŁOSZECH.

Teatry włoskie, wbrew temu co się dzieje w dalszym i bliższym sąsiedztwie Włoch — nie wiedzą co to kryzys. Cztery wielkie teatry

operowe w Rzymie, Medjolanie, Genui i Neapolu nie straciły ani jednego widza w ciągu bieżącego sezonu; zespoły stały i bardzo liczne, powstałe jesienią, zespoły objazdowe dzięki wysokiemu poziomowi swego repertuaru i udziałowi najwybitnych aktorów włoskich kończą już swą kampanię z doskonałymi wynikami, również kasowo. „Compagnia dei Grandi Spettacoli“ jest najwybitniejszym i najlepiej postawionym z tych teatrów objazdowych.

O powodzeniu teatru daje najlepsze pojęcie suma 64 tysięcy lirów, jaką zainkasował w Medjolanie z trzech spektakli z soboty i dwóch niedzielnych Ruggero Ruggeri, występujący gościnnie w sztuce „Tristramorli“. Kryzysu teatralnego we Włoszech nie ma.

REKOPIS ZA 240 TYS. FRANKÓW.

W toku licytacji zbiorów antykwarcki Belin sprzedany został rękopis Boccaccia, pochodzący z roku 1450, ozdobiony 76 miniaturami o wielkiej wartości historycznej i kostiumoznawczej. Rękopis po długotrwałej licytacji uzyska ołbrzymią sumę 240.100 franków. Ogółem zbiory Belin sprzedane zostały za milion 800 tysięcy franków.

LITERATURA I DYPLMACJA.

W paryskim świecie dyplomatycznym utarło się zwyczaj zapraszania przez ministrów na przyjęcia oficjalne choćby jednego przedstawiciela literatury lub poezji.

Podczas przyjęcia premiera czechosłowackiego Hodży przez ministra spraw zagranicznych Flandina za stołem na honorowym miejscu zasiadł Paul Valery.

Premier Laval dał pierwszy impuls temu zwyczajowi: podczas przyjęć dyplomatycznych gościł za jego stołem najczęściej Paul Morand, bądź Francols Mauriac.

zdobyć cytowani przez nas wyżej autorzy epopei wojny.

Bliskość opisywanych wydarzeń zaciemnia np. pole widzenia Remarque'owi, gdy u Wittlina, mam wrażenie z całym rozmysłem, wszystkie zjawiska ukazywane są z odwrotnej strony lornetki, zyskując przez to przy sztucznym oddaleniu ostrą wyrazistość konturów.

Tragiczny przymus wojny jest czemś całkowicie obcym naturze Wittlina. Poeta tedy nie zadaje sobie gwałtu, nie chowa rzeczy w wstydlive obsłonki, nie drapuje się w żadne obce sobie płaszczyki.

Wittlin momentu, poprzedzającego wymarsz na wojnę — momentu powszechnej mobilizacji, nie wyposaża w fanfary i bębny.

Wygląda to w koncepcji poety, jak najwyższa potworność, najdzikszy gwałt, zadany naturze ludzkiej:

„W owych dniach ciała mężczyzny wazono i mierzono. Sortowano je podług gatunków, przebierano, jak kartofle, jak owoce strażnięte z drzewa żywota.

Brano je masowo: kopami, centnarami, wagonami, odrzucając wszystko, co nieudane, nadpsute, chore. Wielki bowiem urodzaj był na ludzkie ciała od ostatniej wojny. Żadną z klęsk żywiołowych nie tknięte, żadną nie dziesiątkowane zarazą już dwa pokolenia ciał zmarnowały się i zgnily, nie doczekawszy się wojny.

Lecz ufnosć, pokładana w automatycznej hodowli rodzaju, nie zawiodła. Nieświadoma zasługa rodziców odbierała dziś należne hołdy“.

Wittlin pisał swą książkę, jak wiadać z adnotacji autorskiej, przez dziesięć lat.

Każde słowo jest tu odważone i sprecyzowane do ostatnich granic. Ta groźbawcza chwila aż do przesady samokontrola artysty, miejscami paraliżuje rozmach akcji i wtlacza spokojny indziej nurt kompozycji w zbyt wąskie łożyska.

Trudno jest orzec w tej chwili, jak ta metoda pisarska mieć będzie wpływ na całość, gdyż dzieło swe Wittlin zakreślił w rozmiarach trzech tomów.

Na podstawie pierwszego, noszącego tytuł „Powieść o cierpliwym piechurze“ trudno ukształtować sąd ostateczny.

Należy jednak zaznaczyć, że już pierwszy tom zawiera tę głębię zamyśleń, która upoważniła jurę „Wiadomości Literackich“ do odznaczenia nieukończonego jeszcze dzieła pierwszą nagrodą.

Poeta, zasłuchany w hymny św. Franciszka z Assyżu, rozkochany w czarodziejskich strofach Odysei Homera, odnajduje w swem sercu miejsce tylko dla krzywdy Człowieka, tak wzruszająco inwokowanej słowami ewangelisty św. Mateusza:

„Wy jesteście sól ziemi. Jeśli tedy sól zwietrzeje, czemże silić będą? Do niczego się nie przyda, tylko aby była precz wyrzucona i od ludzi podeptana“.

Ta inwokacja zdecydowanie góruje nad całem dziełem Wittlina i płynie ponad cesarskimi „fanami“, którym przysięgano się wierność „na wodzie, łądzie i w powietrzu“.

A. N.

Na marginesie książki Wittlina; „Sól ziemi“

Na wodzie, łądzie i w powietrzu

II.

Każde z dzieł poświęconych wojnie, że przypomni tu tylko „Ogień“ Barbussé'a, „Pożegnanie z bronią“ Hemingway'a, „Na zachodzie bez zmian“ Remarque'a i wreszcie genialnego „Szwejk“ Jarosława Haska, jest okrzykiem płomiennego protestu przeciw okropnościom masowej masakry ludzkości na „polu chwały“.

Książki te, pisane na gorąco, pod wpływem przeważnie świeżych jeszcze przeżyć osobistych swych twórców, dawały — każda z osobna — jeden jakiś wycinek tragedii dziełowej.

Ujęte pod tym kątem, stały się przecież wyrazem dynamicznym niszczyielskiego żywiołu wojny, przerażały grozą reprodukowanych obrazów, tworząc epos, oparte na odwiecznie nurtujących ludzkość zagadnieniach.

Na tle szarej masy, która urastała do wyżyn jedyne i właściwego bohatera w przestrzeni i czasie krwawych zmagani, zarysowywały się jednak wyraziście poszczególne figury, działające na wyobraźnię i zbliżając do oczu czytelnika nieznanym mu teren straszliwej akcji.

Literatura, wyrosła na użyźnionej krwią glebie pobojowisk, skonfrontowała z naszą świadomością całą niewspółmierność wysiłków i ofiar w zestawieniu z osiągniętym rezultatem zwycięstwa.

A jednak...

Czy te książki, wydarte z głębin gorąco czujących serc, pulsujące potęgą talentów pisarskich, spełniły zamierzone zadanie?

Pobieżny bodaj bilans stosunków między państwami, nastroje, nurtujące w społeczeństwach, psychika pokoleń powojennych, opanowanych nacjonalizmami różnych nateżeń i zabarwień, zdają się temu pytaniu całkowicie zaprzeczać.

Ale nie o prezentowanie tylko idei pacyfizmu w okresie powszechnego pogotowia wojennego chodziło Józefowi Wittlinowi. Najbardziej nawet orędownictwo pokoju w czasach, gdy nieprzerwanie leje się krew na odległych od nas, naprawdę, frontach, nie dałoby minimum wyników realnych.

Nie o to, powtarzamy, chodzi Wittlinowi. Artysta, który uważa za swe zadanie tworzenie atmosfery moralnej, nie stykającej się z rzeczywistością, patrzy w przyszłość i tworzy dla niej.

Czystość i szlachetność ideologii Wittlina, całkowicie oderwanej i nie budującej na bazie realnych wydarzeń, znamionuje samotnika cichego serca, zapatrzonego w dalekie horyzonty, jakim jest autor „Hymnów“.

Powieść Wittlina ma, cechującą go zawsze, nieskazitelną wysokich regionów poetyckich i beznamiętność obiektywizmu, osiągniętą już dziś przez perspektywę czasu, której nie mogli

Na marginesie

Urodziny „panny Zegarynki“

Zupełnie cicho i niespostrzeżenie mi-
nęła niedawno w Łodzi jedyna w swoim
rodzaju rocznica urodzin „panny Zega-
rynki“, której metaliczny głosik tak czę-
sto słyszymy.

„Panna Zegarynka“ jest bardzo miła
i łatwo nawiązać z nią znajomość, ale
coś z tego, kiedy dla każdego jest ona
jednakowo grzeczna, jednakowo uprzej-
ma i każdemu odpowiada tylko, która
godzina...

Kto chce usłyszeć jej miły, dźwięcz-
ny głosik, przekręca tarczę aparatu te-
lefonicznego na cyfrę „7“ i już po kilku
chwilach w słuchawce rozlega się głos:
„Siódma dwadzieścia jeden... Siód-
ma dwadzieścia dwa...“

Jak się miewa młodzianka jubilatka,
która dopiero ukończyła jeden rok ży-
cia?

Okazuje się, że cieszy się ona jak-
najlepiej zdrowiem. Przez ten cały
czas zaledwie 1 raz niedomagała i to
bardzo krótko: przyszedł doktor — pan
inżynier, przekręcił śrubkę, wlał trochę
olejku, opukał, zbadał i panna Zegarynka
która straciła mowę na kilkanaście mi-
nut, odzyskała ją natychmiast po tej
„operacji“.

Początkowo, gdy automat telefonicz-
ny był atrakcją, łodzianie bardzo często
korzystali z uprzejmości panny Zega-
rynki. W pierwszym dniu musiała ona
odpowiedzieć 18.000 razy, która godzi-
na, a w ciągu całego miesiąca ponad
pół miliona razy!

Później charakter Zegarynki zmie-
nił się. Przestała ona być atrakcją a sta-
ła się pożyteczną bardzo „istotą“, któ-
ra bez względu na porę dnia czy nocy
informuje cierpliwie, która jest godzina.
Pozwala nam wyregulować zegarki, zo-
rientować się w czasie, chociaż dokoła
panuje noc, gdy zegarek jest zepsuty itd.

Obecnie, jak nas informuje dyrekcja
PAST-icznej w Łodzi, Zegarynka odpo-
wiada dziennie przeciętnie 7000 razy.

Przed pół rokiem Zegarynka otrzy-
mała siostrzyczkę — drugi automat, któ-
ry ma zastąpić pannę Zegarynkę, gdy
ta będzie niedomagała. W razie naj-
mniejszego uszkodzenia drugi automat
wprawia się momentalnie w ruch i abo-
nenci nawet nie zorientują się, czy wła-
śnie słyszą głos: panny Zegarynki
czy jej siostry...

Sejm przeciw kumulowaniu posad Izba uchwaliła zgłoszone rezolucje

(Dokończenie).

Przystąpiono kolei do przegłosowa-
nia rezolucji, przyjętych przez komisję
budżetową. Rezolucje te mają brzmie-
nie następujące:

1) Sejm wzywa rząd do zmniejsze-
nia ciężarów zlecanych i narzucanych
gminie czynności przez ograniczenie ich
liczby do istotnie niezbędnych.

2) Sejm zwraca się do rządu o nie-
stosowanie w planach finansowo gospo-
darczych przedsiębiorstw i zakładów
państwowych oraz monopoli, poczynając
od roku 1937/38 zasady podziału na od-
dzielne rozdziały rozchodów stałych i
zmiennych oraz wydzielenie w oddzielne
paragrafy wszystkich rozchodów na pła-
ce i robocizne.

3) Sejm wzywa rząd do wniesienia
ustawy o organizacji sądów administ-
racyjnych pierwszej instancji i w takim ter-
minie, aby wydatek na ten cel mógł
być umieszczony w budżecie na rok
1937/38.

4) Sejm wzywa rząd do uniemożli-
wienia kumulowania posad i zajmowa-
nia posterunków pracy przez emerytów
z równoczesnym korzystaniem z dwu
źródeł dochodu, o ile oba źródła docho-
du przekraczają zł. 500 (huczne okłaski)

5) Sejm wzywa rząd, aby wydał za-

ządzenie dalszego ograniczenia zaku-
pów przez monopol solny worków ju-
towych dla dopełnienia nowych reman-
entów.

6) Sejm stwierdza, że załączony do
preliminarza na rok 1936/37 plan finan-
sowo gospodarczy lasów państwowych,
nie obejmujący okresu po 1 października
1936 r. nie daje dostatecznej podtawy
do określenia sumy czystego dochodu
z lasów państwowych za cały rok budż.
1936/37 i zwraca się do rządu o stoso-
wanie na przyszłość w odniesieniu do
tego planu ściślejszych metod budżeto-
wania.

7) Sejm wzywa rząd, aby przyspieszył
wypłatę reszty kwot, przeznaczonych
z pożyczki inwestycyjnej na budowę
Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie, o-
raz, aby wśród ustalonych na najbliż-
szy okres prac inwestycyjnych było po-
stanowione ostateczne dokończenie bu-
dowy Biblioteki Jagiellońskiej, trwające
już od roku 1928, a niezmiernie pilnie
potrzebnej dla zabezpieczenia bezcen-
nych zbiorów bibliotecznych.

9) Sejm wzywa rząd, ażeby w ciągu
najbliższego okresu budżetowego pod-
dał rewizji sprawę t. zw. taksy admi-
nistracyjnej, pobieranej od uczniów szkół
średnich.

10) Sejm wzywa rząd do przeprowa-
dzenia budowy szkół powszechnych na
Wileńszczyźnie oraz na innych ziemiach
wschodnich i do udzielania budulca w
miejscowościach zalesionych oraz do
usunięcia wszelkich trudności natury
formalnej, hamujących szybkie realizo-
wanie budowy szkół.

11) Sejm wzywa rząd do spowodo-
wania dostarczenia na warunkach ulgo-
wych budulca z lasów państwowych na
budowę publicznych szkół powszechnych.

12) Sejm wzywa rząd, aby w drodze
ustawodawczej zrównał zaopatrzenia
emerytalne, przyznane na podstawie de-
kretu z 28 października 1933 r. z za-
opatrzeniem emerytalnym, pobierane na
podstawie ustawy z 11 grudnia 1923 r.
z tem, że zrównanie to nie może spo-
wodować podwyższenia ogólnej sumy,
przewidzianej w budżecie na emerytury.

13) Sejm wzywa rząd w związku
z ciężką sytuacją państwa i stosunków
gospodarczych społeczeństwa do prze-
prowadzenia w drodze ustawodaw-
czej zmniejszenia dodatków funkcyjnych
służbowych i kwot, przeznaczonych na
nagrody i zasiłki.

Po złożeniu interpelacji posiedzenie
zakończono.

Sowiety przygotowują się do wojny Nowe koleje i szosy na Dalekim Wschodzie. Podziem- ne fortyfikacje. — Każde miasto jest twierdzą

Londyn, 27 lutego.

Prasa angielska poświęca dużo uwa-
gi sytuacji Związku Sowieckiego na Da-
lekim Wschodzie i wszelkim zarządze-
niom obronnym, jakie czynione są na
Syberji wschodniej.

Korespondenci pism angielskich twier-
dzą, że położenie ZSRR w stosunku do
Japonji w ostatnich czasach znacznie się
poprawiło, dzięki wybudowaniu drogi
automobilowej na linii Chabarowsk —
Władywostok, ciągnącej się na przestrze-
ni 800 kilometrów. Droga ta ma olbrzy-

mie znaczenie strategiczne. Wzmocnie-
nie pozycji ZSRR przypisać należy rów-
nież drugiemu torowi kolei syberyjskiej.
W najbliższym czasie budowa tego
toru zostanie całkowicie wykończona.
Drogę z Kwatery Głównej daleko-
wschodniej armji sowieckiej do najodle-
głego portu sowieckiego w Azji
wschodniej — Władywostoku będzie już
można odbyć autobusem w ciągu 18
godzin.

Budowa autostrady Chabarowsk —
Władywostok była jednym z najtrudniej-

szych zadań technicznych ZSRR. Aby
dziela tego dokonać, należało wysunąć
100 kilometrów kwadratowych bagnisk.
Ogólna długość wybudowanych mostów
wynosi 13 klm. Gospodarcze znaczenie
tej drogi jest bardzo doniosłe.

Chabarowsk jest głównym miastem
armji sowieckiej. W razie konfliktu na
Dalekim Wschodzie pierwszy atak ar-
mji japońskiej skierowany będzie na
Władywostok. Nowa droga łączy Wła-
dywostok z Chabarowskiem a połącze-
nie to umożliwi przesunięcia wojsk w
ciągu zaledwie godziny.

Oprócz tego gorączkowo pracuje się
przy budowie linii kolejowej między
Bajkałem a Władywostokiem. Linja ta
prowadzi przez Nikolsk-Ussuryjsk i
Błagowieszczeńsk nad Amurem. Oba
miasta są tak ufortyfikowane, że nazy-
wane są „dalekowschodnimi Verdunami“.
Według doniesień prasy angielskiej
linja fortyfikacyjna prowadzi równole-
gle do granicy, a składa się z szeregu
podziemnych kazamat i twierdz. Druga
linja obrony ciągnie się w odległości 6
klm. za pierwszą.

Budowana jest również sieć kolei
prowadzących do Mongolji wewnętrznej.
Główna linja wiedzie z Nowosibir-
ska przez Semipalatinsk do Uljastajutaj,
w zachodniej części Mongolji wewnętr-
znej a przedłużona będzie do głównego
miasta Mongolji, Ulan-Batoru.

Co pisze Karol Radek?

Moskwa, 27 lutego.

(Pat) — Omawiając ostatnie wypadki
w Japonji, Radek podkreśla w „Izwie-
stjach“, że tajne wojskowe organizacje
faszystowskie mogą spokojnie rozwijać
swą działalność, gdyż członkowie tych
organizacji otoczeni są aureolą patrio-
tyzmu i stosowany wobec nich wymiar
sprawiedliwości nie jest dość surowy.

Impulsem do ostatniego wystąpienia,
pisze Radek, był niekorzystny bilans po-
lityczny przywódców faszystowskich
w związku z wyborami.

Wypadki z dn. 26 lutego są niezawodnie
pudki z dnia 26 lutego są niezawodnie
nowym etapem w rozwoju walki we-
wnętrznej w obozie władz kierowni-
czych japońskich i mogą one pociągnąć
za sobą bardzo poważne konsekwencje

w polityce zagranicznej.

Japonia — pisze dalej Radek — któ-
ra uważa się za rzecznika ładu Azji
wschodniej, przedstawia obraz feudalnej
anarchji faszystowskiej. Fakt ten ma
olbrzymie znaczenie dla ostatecznego
rozwoju wypadków, gdyż chodzi tu o
głębokie przeciwieństwa które zaostrzać
się będą coraz bardziej w miarę tego, jak
sytuacja stawać się będzie trudniejszą
i bardziej skomplikowaną.

Zbytecznym jest — kończy Radek —
rozwozić się dłużej nad trudnościami,
jakie przedstawia obecny regime w Ja-
ponji dla mocarstw usposobionych po-
kojowo i pragnących załatwienia spraw
spornych w drodze rokowań pokojowych.

GRAND-KINO

Dzisiaj poraz
ostatni!

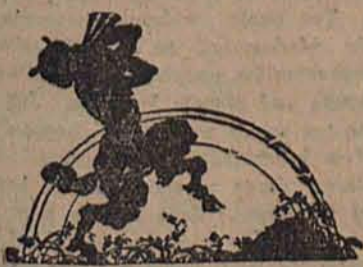
WARTO wyrzec się wszelkich rozrywek
i zdażyć obejrzeć film

ZAPOMNIANY CZŁOWIEK

WALLACE BEERY
JACKIE COOPER

PARCELE BUDOWLANE

przy ul. Krzemienieckiej i
Retkińskiej do sprzedania.
Zgłoszenia: Piotrkowska 40,
Zarząd spadkobierców I. K.
Poznańskiego, w dni pow-
szednie od 10—12 i od 4
do 6 popołudniu.

Po występach w Abisynji aresztowany w Warszawie Rewizja w hotelu warszawskim. — Władze osadziły Fausta w więzieniu

Warszawa, 27 lutego.

W dniu wczorajszym dokonano w war-
szawskie władze bezpieczeństwa sensa-
cyjnego aresztowania. Zatrzymany zo-
stał Emil Faust.

Faust wrócił niedawno z Addis-Abe-
by. Jak ustalono, w czasie pobytu swe-
go w tem państwie, przedstawiał się on
za przedstawiciela miarodajnych czynni-
ków polskich. Proponował on cesarzowi
Abisynji dostawę rozmaitych materia-
łów.

Po dłuższym pobycie w Etjopji Faust
wrócił do Warszawy.
Zamieszkał w jednym z podrzędnych
hotelików w Warszawie, gdzie podał się

za dziennikarza.

Następnie zgłosił się on do szeregu
pism stołecznych, komunikując, że wró-
cił właśnie z Addis-Abeby i chciałby u-
mieścić kilka korespondencji z Abisynji.

Wczoraj rano do pokoju zajmowane-
go przez Fausta wkroczyli funkcjonarju-
sze policji politycznej.

Przeprowadzili oni szczegółową re-
wizję, w wyniku której skonfiskowali
dokumenty, obciążające Fausta. Treści
ich narazie nie można ujawnić.

Ustalono, że w czasie pobytu w A-
bisynji Faust podawał się również za
dziennikarza i wymieniał cały szereg

dzienników, z którymi rzekomo współpra-
cuje.

Szczegóły dochodzeń trzymane są na
razie w tajemnicy.

Stambul, 27 lutego. (PAT).

Wskutek popsucia się hamulców
tramwaj, wiozący kilkadziesiąt osób,
powracających z teatru, nie mógł za-
trzymać się na spadzistej ulicy, wypadł
na zakręcie z szyn i z wielką siłą ude-
rzył o ścianę domu.

Pod szczytkami wagonu i gruzami
muru znalazło się 30 pasażerów, z któ-
rych 3 zginęło na miejscu, a reszta od-
niosła ciężkie i lżejsze rany.

Franciszka Gaal

w najpiękniejszej
najnowszej
kreatcji p. t.

Katarzynka

Już jutro „RIALTO“

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

„REPUBLIKA“ z dnia 28 lutego 1936 r.

Dział gospodarczy — tel. 211-66.

Okowy systemu

Niemcy popisują się redukcją bezrobocia przemysłowego. Jest w tem wiele manipulacji statystycznej, wiele nader sztucznych środków.

Do tych ostatnich należą wewnętrzne zakazy migracyjne. Zakazy są jednokierunkowe: tycaz przesiedlania się ludzi ze wsi do miast.

Ludzie, którzy pracowali w rolnictwie, nie mają prawa samowolnej zmiany zatrudnienia. Koniecznym jest uzyskanie zezwolenia władz administracyjnych sprawami bezrobocia.

Chodzi o utrzymanie wystarczająco liczbowo silnego „stanu“ rolniczego. Ten cel jest celem urzędowo uznanym. Widocznym jest, że ważniejszym jeszcze celem jest sztuczne pomniejszanie liczby bezrobotnych, ponieważ bezrobocie wiejskie nie jest statystycznie uchwycone.

Skutkiem jest — nadmiar ludzi na wsi. Z drugiej strony — sztuczny popyt na pracę ludzką w poszczególnych gałęziach przemysłowych. W niektórych gałęziach odczuwa się nawet wyraźny brak robotnika.

Środkiem związanym ze wspomnianym zarządzeniem jest zakaz samowolnego osiedlania się w Berlinie, Bremie, Hamburgu. Chodzi o „odludnienie“ tych ośrodków. Popiera się dążność do koncentrowania się ludności w skupieniach mniejszych.

Cały ten system — odpowiada również programowej walce z „wybujałościami“ epoki liberalnej. To samo dotyczy prawodawstwa, które daje możliwość półprzymusowego kierowania młodzieżą do jednego zawodu, a niedopuszczania jej do innych. Wybór zawodu traktowany jest w państwie narodowo socjalistycznym nie jako kwestia osobista danej jednostki, a jako sprawa społeczna. Społeczeństwo ma prawo i obowiązek repartycji swych obywateli pomiędzy poszczególne zawody wedle swych własnych celów i potrzeb.

Wszystko to przypomina i „gläubea adscriptio“ i organizacje stanowią dawno minionej epoki.

Programatycznie wszystko to da się mniej lub więcej logicznie uzasadnić. Możemy sobie jednak wyobrazić, że praktycznie rzecz wygląda dużo gorzej. Restrykcje tycaz przecież rzeczy, w których przymus jest bardzo dotkliwie odczuwany. Musi potęgować się ilość malkontentów.

Coprawda doświadczenia ostatniego pokolenia rosyjskiego wskazują, że izolacja może stworzyć „cuda“ w przyzwyczajaniu ludzi do wyrzeczenia się wolności osobistej.

Kupiectwo wyłączone z ulgi w podatku lokalowym

W dniach najbliższych ukaże się rozporządzenie wykonawcze do dekretu Pana Prezydenta Rzeczyposp. o zwolnieniu lokali fabrycznych i rzemieślniczych od podatku od lokali.

W związku z tem organizacje kupieckie wskazują, iż pominięcie lokali handlowych przy stosowaniu tak doniosłej ulgi, nietylko wpłynie na zmniejszenie się rentowności placówek handlowych w stosunku do rzemieślniczych i fabrycznych, lecz spowodować może również zwiększenie się nadużyć na tem polu.

Zdaniem kupiectwa — skasowanie podatku od lokali rzemieślniczych doprowadzi do zakładania w lokalach handlowych małych pracowni. Np. konfekcyjnerzy wstawia kilka maszyn, sklepy z obuwiem — warsztat szewski, i t. d. Powyższy stan rzeczy będzie podatnym gruntem dla nieuczciwej konkurencji.

Jednolity tekst ordynacji podatkowej

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 14 z dnia 26-go lutego rb. opublikowano pod poz. 134 obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1936 roku, w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 marca 1934 r., zawierającej „O. dynację Podatkową“.

Zwiększone przydziały bawełny dla drobnych przedziałń.—10 i 20 procentowe nadkontyngenty

Onegdajsze posiedzenie zarządu Zrzeszenia Producentów Przędzy, odbyte, jak donosiliśmy, przy udziale dyr. dep. przemysłowego min. przemysłu i handlu, p. Kandla, miało na celu przedewszystkiem ustalenie zasad podziału kontyngentów

w nowych warunkach, t. j. po przekazaniu tego podziału Zrzeszeniu.

Sprawa ta wymagała dokładnego sprecyzowania, jak bowiem swego czasu informowaliśmy, projekt oddania w ręce Zrzeszenia dyspozycji surowcem wywołał ze strony szeregu przedziałń

poważne zastrzeżenia.

Firmy te wyrażały przedewszystkiem obawę czy dysponowanie przez Zrzeszenie t. zw. luzami, t. j. nadwyżkami bawełny, powstałymi wskutek niewykorzystania kontyngentów przez poszczególne przedziałnie.

Jeżeli chodzi o dodatkowe przydziały w Zrzeszeniu nie uzależni ich w zbyt wielkim stopniu od Zrzeszenia i czy system ten nie przywróci mu cech kartelu.

Jak się dowiadujemy, sprawa dysponowania luzami została w nowym planie podziału kontyngentów uwzględniona w ten sposób, iż ustalono zasady i kolejność dysponowania nimi i rozdziału ich między przedziałnie. Przedewszystkiem zużyte one zostaną na podwyższenie kontyngentów

dla mniejszych przedziałń, które uzyskały stałe, niezależne zresztą od rozmiarów luzów, dodatki. Przedziałnie do 16 tys. wrzecion otrzymywać będą dodatków w wysokości 20 proc. zasadniczego przydziału, przedziałnie zaś od 16 do 26 tys. wrzecion w wysokości 10 proc. Prócz tego przedziałnie — tkalnie, które mają niedostateczną ilość wrzecion w stosunku do posiadanych krosien, otrzymywać będą dodatki w takich rozmiarach, by umożliwić im pracę w tkalni na jedną zmianę.

Mniej więcej w taki sposób sprawa ta była regulowana dotychczas, gdy podział bawełny dokonywało min. przemysłu i handlu. Włączenie tego systemu do nowego planu podziału kontyngentów, tworzy zaś zasadę, która niewątpliwie w poważnym mierze wykluczy ewentualne dowolności.

Umarzenie zaległego podatku lokalowego

Został ogłoszony okólnik min. skarbu o umorzeniu zaległości w podatku lokalowym od 1 lub 2-izbowych lokali mieszkalnych. Lokale takie używane nawet w części na zakład handlowy, biuro, gabinet lekarski, dentystryczny lub kancelarię adwokacką itd. z ulgi nie korzystają. Wyjątek czyni się dla tych małych mieszkań, w których poza mieszkaniem część lokalu zajęta jest pod pracownię rzemieślniczą lub zakład przemysłowy, prowadzony przez właściciela lokalu. Wszelkie egzekucje, które się rozpoczęły celem ściągnięcia umorzonych zaległości, należy przerwać.

Likwidacja „martwych kont“

We wrześniu r. 1935 Min. Skarbu zarządziło likwidację t. zw. martwych kont. Obecnie ministerstwo poleciło zaniechać poszukiwań w stosunku do tych osób, co do których, zdaniem naczelnika urzędu skarbowego, wszczęcie kroków egzekucyjnych, nawet w razie odszukania płatnika, nie da pozytywnych wyników.

W St. Zjedn. nie będzie inflacji

Z Waszyngtonu donoszą, iż możliwości powzięcia przez ciała ustawodawcze decyzji, która równałaby się wejściu St. Zjednoczonych na drogę inflacji, wydają się w czasie obecnej sesji wykluczone. Ten punkt widzenia przeważa, po otrzymaniu wiadomości, że tylko 25 członków Izby Reprezentantów podpisało petycję, żądającą głosowania nad planem Patmana. Jak wiadomo, plan ten zaleca wypłacenie „bonusu“ (zasilku) byłym komatantom w wysokości 2 miliardów dolarów drogą specjalnej emisji banknotów w tej wysokości. Jednocześnie inny inflacyjny projekt ustawy, który powinien być mieć 218 podpisów, a miał tylko 214, w ostatnich dniach jeszcze utracił 7 podpisów.

Jeżeli przewidywania te okażą się słusznymi, należy się spodziewać dodatniego wpływu zaniechania groźby inflacji na sytuację waluty amerykańskiej.

Dziś początek „narady gospodarczej“

Ostatnie konferencje przygotowawcze samorządów i organizacji

W gmachu Prezydium Rady Ministrów rozpoczyna się dziś czterodniowa narada gospodarcza, zwołana przez wicepremiera Kwiatkowskiego celem zapoznania się w drodze bezpośredniej wymiany poglądów ze stanowiskiem polskiego świata gospodarczego w sprawach naszej polityki ekonomicznej i najaktualniejszych problemów.

W ciągu ostatnich dwu dni zarówno w zainteresowanych ministerstwach, zwłaszcza skarbu oraz przemysłu i handlu, jak i w poszczególnych organizacjach prowadzone były końcowe przygotowania do narady. Wczoraj wiceministra Lechnickiego odbyła się konferencja wszystkich referentów, poświęcona omówieniu i ustaleniu zasadniczych tez, jakie wysunięte być mają na naradzie.

Wczoraj również odbyła się w warszawskiej izbie Przemysłowo-Handlowej konferencja przedstawicieli wszystkich trzech samorządów gospodarczych: przemysłowo-handlowego, robotniczego i rzemieślniczego. Celem jej było uzgodnienie stanowisk tych samorządów w najistotniejszych sprawach gospodarczych.

Onegdaj odbył się zjazd Izby Przemysłowo-Handlowych, poświęcony ostatecznemu ustaleniu postulatów na naradzie. Podobne obrady przeprowadziły również organizacje robotnicze i rzemieślnicze.

Także z inicjatywy Centralnego Zw. Przemysłu Polskiego odbyło się szersze zebranie, w którym, obok członków Rady Naczelnej Związku, wzięło udział przeszło 100 przedstawicieli różnych dziedzin przemysłu i bankowości. Na zebraniu sprecyzowane zostało stanowisko przemysłu odnośnie najważniejszych aktualnych zagadnień gospodarczych.

Jak widzimy, rozpoczynająca się dziś narada ześrodkowała uwagę sfer gospodarczych, które przygotowały się do niej z dużym nakładem pracy.

Z ramienia Łodzi, jak wiadomo, w naradzie biorą udział: prezes Izby Przemysłowo-Handlowej dr. gen. F. Maciszewski, dyr. Izby inż. K. Bajer, radcowie: Kazimierz Markon, prez. K. Eisert, dyr. K. Buhle, prezes Izby Rolniczej, p. Z. Wilecki, dyrektor Izby Rzemieślniczej, p. A. Dobosz oraz niektórzy posłowie.

Ułatwić kupno wełny

w ośrodku jej konsumpcji.—Memoriał w sprawie aukcyj łódzkich

Projekt stworzenia „Centrali obrotu wełną krajową“ spotkał się — jak donosiliśmy — ze zdecydowanym sprzeciwem zarówno przemysłu włókienniczego, jak i rolnictwa. Szczególnie negatywnie ustosunkowało się do niego rolnictwo łódzkie, które wysunęło projekt zorganizowania w Łodzi aukcyj wełnianych. Zrozumiała jest rzecza, że wrazie utworzenia „Centrali“, i pro facto upadłby projekt aukcyj. Pomimo groźącego z tej strony niebezpieczeństwa, komitet organizacyjny aukcyj, wyłoniony z inicjatywy giełdy zbożowo-towarowej z pośród przedstawicieli rolnictwa, przemysłu włókienniczego, handlu i samorządu gospodarczego, nie przerwał swych prac i przygotował w tej sprawie memoriał, który złożony został min. rolnictwa oraz przemysłu i handlu.

W memoriale tym komitet organizacyjny motywuje konieczność utworzenia w Łodzi aukcyj wełnianych następującymi okolicznościami:

1) Jarmarki wełny powinny być w miarę możliwości organizowane w cen-

trach konsumpcji wełny. Odpowiada to dążeniu każdego producenta do dostosowania się do konsumenta do stworzenia dla tego ostatniego warunków wygodnego i korzystnego kupna.

2) Metropolię przemysłu włókienniczego Polski jest Łódź, która wraz z połączonym z nią najbliższym szeregiem miast i miasteczek, tworzy t. zw. Okrąg Przemysłowy Łódzki, skupiający w sobie jako centrum całe życie gospodarcze tego ośrodka.

W okręgu tym przemysł wełniany skoncentrowany jest w 78 proc. w stosunku do ogólnej ilości wrzecion i 71 proc. w stosunku do ogólnej ilości krosien pracujących w kraju. Słusznym jest przeto, aby w tym wielkim ośrodku konsumcyjnym dla wełny istniały możliwości jej nabycia, co odpowiadać będzie zarówno życzeniom konsumentów, jak i dążeniom producentów do zbywania ich produkcji możliwie bezpośrednio konsumentowi głównemu, w warunkach sprzyjających wytworzeniu się możliwie największego popytu.

Zakończenie postępowania upadłościowego

firmy „Sp. Akc. Przemysłu Bawełnianego B. Freidenberg“

Przed kilku dniami Sąd zatwierdził układ w sprawie upadłości firmy „Spółka Akcyjna Przemysłu Bawełnianego B. Freidenberg“ w Łodzi. Układ został zawarty na następujących warunkach: firma dłużniczka spłaci wierzycielom dług w stosunku 25 proc. bez kosztów i procentów w ciągu trzech lat w równych 12 ratach kwartalnych. Płatność pierwszej raty nastąpi w rok po zatwierdzeniu układu. Wierzytelności od zł. 200, płatne w ciągu jednego roku po zatwierdzeniu układu w 50 proc. Wierzytelności do zł. 100 płatne natychmiast po zatwierdzeniu układu w 100 proc. Zastrzeżę się jednocześnie, że wierzyciel należący do pierwszorzędnych dwóch kategorii nie może znaleźć się w gorszej sytuacji, niż wierzyciel, należący do trzeciej kategorii. — Zapłata każdej raty kwartalnej umarza część długu, wynoszącą czterokrotną część tejże raty. —

Wykonanie układu zabezpiecza się kaucją hipoteczną w wysokości 230.000 zł. na nieruchomości należącej do upadłej spółki oznaczonej numerem hipotecznym 929—932 z wyłączeniem jednak od obciążenia tą kaucją placu przeznaczanego do parcelacji.

Układ został zatwierdzony pod warunkiem zaspokojenia lub zabezpieczenia zobowiązań masy upadłości i wierzytelności uprzywilejowanych. Obecnie sędzia komisarz złożył Sądowi wykaz hipoteczny, z którego wynika, iż wszyscy wierzyciele firmy „Spółka Akcyjna Przemysłu Bawełnianego B. Freidenberg“ w Łodzi zostali zabezpieczeni na nieruchomości, jak wyżej wspomniano, wobec czego Sąd w dniu wczorajszym uznał postępowanie upadłościowe w powyższej sprawie za ukończone.

Triumf Tanioci! **BIAŁY TYDZIEŃ** się rozpoczął! **KONSUM** ul. Rokicińska 54
 NASZ **KONSUM** przy WIDZIEWSKIEJ MANUFAKTURZE S.A. dojazd tramwajami 10 i 6

DR. MED.
Al. Kopciowski
 Gdańska 37
 tel. 232-55
 przyjmuje od 7-8-ej wiecz.

DOKTOR
H. SZUMACHER
 CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE
 Piotrkowska 56
 tel. 148-62.
 Od 9-1, od 5-9 pp.,
 w niedziele i święta od 10-1.

LEKARZ - DENTYSTA
F. Kopciowska
 Przyjmuje od 9-3-ej
 Gdańska 37, tel. 232-55
 od 4-7-ej w Lecznicy
 Piotrkowska 294 tel. 122-59

Dr.
W. BALICKA
 SIENKIEWICZA 52 (róg Nowrot)
 Nr. tel. 194-03
 Choroby skórne i weneryczne
 Przyjmuje kobiety i dzieci: od 12-45-
 2.15 i od 6-8-ej.

„Czystość”
 przyjmuje cyklinowanie, drutowanie, fro-
 terowanie oraz sprzątanie biur, pokoi.
 Czystczenie szymb.
 Ceny konkurencyjne.
 PIOTRKOWSKA 44, telefon 167-45.

Pokój
 UMEBLOWANY
 z wszelkimi wygodami i telefonem
 DO WYNAJĘCIA.
 Nawrot 2, fr. II p., m. 31
 III brama od rogu Piotrkowskiej.

Podziękowanie.
 Firmie B-cia GOLC w Żabieńcu skła-
 da podziękowanie za solidne i sumien-
 ne wykonanie studni.
 B. Eklerman.

ROTH Golda, Piotrkowska 134 zgubił
 kwit kaucyjny Nr. 53017 z dn. I.XII.
 1928 na zł. 15.—.

KARUZELA
 tygodnik obrazkowy przygód ciekawych i wesołych
 ULUBIONA LEKTURA MŁODZIEŻY I DZIECI
Prenumerata miesięczna 40 gr.
 wraz z odnośnikiem do domu w Łodzi
 Prenumeratę przyjmuje Administracja „REPUBLIKI”,
 Piotrkowska № 49 Piotrkowska № 49

FRANCJA, WŁOCHY, HISZPANJA, NIEMCY, BELGJA, JUGOSŁAWIA
 nabyły prawa wyłączności na wyświetlanie
 filmu polskiego

JEGO WIELKA MIŁOŚĆ
 z udziałem asów sceny i ekranu:
STEFAN JARACZ
LENA ŻELICHOWSKA
MADEUSZ OLSZA
MICHAŁ ZNICH
ST. SIELAŃSKI!

Uroczysta premiera w sobotę GRAND KINO

Pierwsze Prywatne Pogotowie Lekarskie
Telefon: 12-333
 Legionów 6 (Zielona)
 czynne bez przerwy całą dobę.
 Szybka pomoc lekarska we wszystkich specjalnościach

SZYJĘ WYKWINTNIE BIELIZNĘ MĘSKĄ
 po cenach bardzo niskich.
 Przyjmuję również wszelkie
 reperacje
 ul. 6-go Sierpnia 76
 m. 16, III p.

Lokale

POKÓJ z utrzymaniem, wygody, tele-
 fon, wynajmę solidnej osobie, Żwirki
 8, m. 4.

POKÓJ umeblowany z używalnością
 łazienki dla pojedynczej osoby cena
 zł. 30.— Pomorska 41, m. 1.

POKÓJ umeblowany z wszelkimi wy-
 godami w b. czystym domu przy izr-
 rodzinie dla pana, do wynajęcia. Za-
 wadzka 49, m. 25.

W CENTRUM do odnajęcia umeblo-
 wany pokój w czystym domu na I-em
 piętrze, wszelkie wygody, telefon,
 Gdańska 28, m. 3.

Kupno i sprzedaż

DO TRWAŁEJ ondulacji najdoskonalsze
 aparaty tylko 150 zł. Obejrzed
 informacje Zeromskiego 93, fryzjer.

Posady

WYKWALIFIKOWANA krojczyni do
 bieleżny trykotowej jedwabnej dam-
 skiej poszukiwana od zaraz, L. Liber-
 man. Łódź, 11-go Listopada 6.

POTRZEBNA jest młoda zdolna osoba
 do pracy kancelaryjnej. Wymagane
 wykształcenie handlowe, znajomość
 buchalterji i pisania na maszynie. Ofer-
 ty składać pod „K.” do administracji
 „Republiki” najpóźniej do dnia 29 b.m.

DO WIEKSZEJ farbiarni zarobkowej
 poszukiwany jest akwizytor dobrze
 ustosunkowany w przemyśle łódzkim.
 Oferty sub: „A. B. C.” do adm. „Re-
 publiki”.

Nauka i wychowanie

RUTYNOWANA nauczycielka muzyki
 (Moskiewski Konserwatorium) udzie-
 la lekcji gry fortepianowej oraz je-
 francuskiego pp kilkunastu pobycie w
 Paryżu. G. Hurwicz - Sztyllerowa
 Południowa 23, m. 9.

Rozmaite

DROBNE ogłoszenia w „Republice”
 są najlepszym i najtańszym środkiem
 zetknięcia zainteresowanych stron.
 Kto chce: 1) znaleźć lokatora lub sio-
 lokatora, 2) znaleźć mieszkanie lub
 pojedynczy pokój, 3) sprzedać nieru-
 chomość lub rzecz, 4) kupić cośko-
 wiek okazyn e, 5) dostać posadę, 6)
 wyszukać pracownika — niechaj po-
 da drobne ogłoszenie do „Republiki”

ODDAM 5-letnią dziewczynkę, zna je-
 zyk niemiecki, na własność. Wład-
 mość w „Republice”.

Zagubione dokumenty

ZAGUBIONY został protestowany we-
 ksel na zł. 300.— płatny 4 stycznia
 1934 r. wystawiony przez Juliusza
 Pluntke na zlecenie K. Lerch. Takowy
 ogłoszony zostaje unieważniony Leo-
 kadja Czerwicka (obecnie Beigelt).

Dźwiękowy Kino-Teatr
Przedwiosnie
 ŻEROMSKIEGO № 74-76
 tel. 129-88

Dziś i dni następnych!

Zachwycaliśmy się śpiewem Janette Mc. Donald, Martą Eggerth: Grace Moore niema równej sobie w śpiewie, o czym
 Sz. Publiczność będzie mogła się przekonać w filmie p. t.

„Idziemy po szczęście”

GRACE MOORE śpiewa między innymi pieśniami „Madame Butterfly”, „Carmen” i „Cziri-biri-bi”
 Następnym program: „KOCHAM WSZYSTKIE KOBIETY” z udziałem króla tenorów naszego rodaka JANA KIEPURY.
 Ceny miejsc: I m. zł. 1.09, II m. 90 gr. III m. 50 gr.
 Kupony ulgowe po 70 gr. — Kupony ulgowe w niedziele i święta nieważne.

RAKIETA
 ul. Sienkiewicza 40.
 Tel. 141-22
 — Dziś premiera! —

Wielka epopea miłości i obowiązku na tle życia Marynarki Wojennej
Rapsodja Bałtyku

Role główne: Marja Bodga, Baśka Orwid, Adam Brodzisz, Mieczysław Cybulski.
 Łaskawy udział wzięły Polska marynarka wojenna i Morski Dyw. Lotniczy.
 Początek w dni powszednie o g. 4-ej po poł. w soboty, niedziele i święta o 12 w poł. Na pierwszy scenas i poranki
 miejsca po 54 gr. Następnym program: „NIESMIERTELNE MELODJE”.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat Redakcji 127-24.
 dział miejski: 133-23; dział gospodarczy: 211-66; dział sportowy: 136-44; sekretariat nocny 136-43. Tłocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika”: 69-148.

PRENUMERATA „REPUBLIKI”
 w Łodzi: zł. 4.—, za odnośnienie do domu
 40 gr. miesięcznie; z przesyłką pocztową
 w Polsce zł. 5.—. „Republika” i „Ex-
 press” w Łodzi z odnośnikiem do domu
 zł. 7.— miesięcznie.

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm X 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na
 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalt po 28 mm.
 CENY OGŁOSZEŃ: Zwyczajne 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na
 stronie 1 — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zareczynowe i zaślubi-
 nowe w tekście zł. 10. Adwokackie ryczałtem zł. 25. Drobnie za słowo 15 gr. najmniej
 zł. 1.50; poszukiwanie pracy za słowo 10 gr., najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyj-
 nym zł. 2 za milimetr. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabe-
 laryczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. —

Sluszne reklamacje beda uwzględniane,
 o ile wniesione beda najpóźniej w ciągu
 tygodnia od ukazania się pierwszego
 ogłoszenia lub niezwłocznie po ukazaniu
 się drugiego z rzędu ogłoszenia tej sa-
 mej treści co pierwsze. — Omyłki, które
 zasadniczo nie zmieniają treści ogłosze-
 nia nie upoważniają do żądania zwrotu
 zapłaty lub nowotworzenia ogłoszenia.